

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlenko
Září 2017 | cena 20 Kč vč. DPH

Bluegrass nezklamal

Fotoreportáž z letošního Bluegrass festu
najdete na stranách 8 a 9

KOPIDLENSKÉ LISTY

Září 2017

V čísle najdete

[4] Oprava silnice je počátkem revitalizace náměstí

[5] Hejtman Jiří Štěpán navštívil Kopidlnu

[6] Jak volit ve volbách do Poslanecké sněmovny

[8] Fotoreportáž z Bluegrass festu memoriálu Honzy Macáka

[13] Hana Jampílková z Mlýnce o své zálibě v cestování

[16] Jak hospodaří zemědělec Miloš Hubálovský

[21] Fotbalista Jirka Kateřínák se vrátil do školy

[28] Jak těžké je nakrmit Kopidlňáky?

[30] Na svoji učitelku Danu Jindrakovou žáci nezapomněli

[32] S Jaroslavou Velartovou o době strávené v Kopidlně

[34] Archeologické nálezy v Kopidlně

[36] Sjezd rodáků a přátel Mlýnce v roce 1972

Stavby silnic se protáhnou. Důvodem jsou archeologické nálezy

Vážení spoluobčané, dovoluji Vám přivítat Vás v tomto vydání Kopidlenských listů a seznámit Vás s aktuálním děním ve městě.

Nejsledovanější investičních akcí v současné době je rekonstrukce v ulici Vackova a Hilmarova (zde je investorem město Kopidlna a VOS, a. s., Jičín) a také oprava silnice I/32 kopidlenského náměstí (investorem této akce je Ředitelství silnic a dálnic, dále ŘSD, město Kopidlna a VOS, a. s., Jičín). Na obou stavbách došlo k zastavení prací z důvodu významného archeologického nálezu. V ulici Vackova již stavba pokračuje, ale šestitýdenní zdržení se projevilo nejen na harmonogramu prací, který byl po vzájemné dohodě s realizační firmou domluven s dokončením celé akce v prosinci letošního roku, ale také navýšením ceny celé akce o 0,5 mil. Kč. Totéž se projeví u opravy silnice I/32. Zde ukončení realizace celé akce opravy silnice bylo dle výběrového řízení plánované na polovinu měsíce prosince tohoto roku. Nyní byl již na kontrolním dnu domluven nový harmonogram prací, který zahrnuje zdržení na základě archeologického výzkumu nejen současně zkoumané poloviny vozovky, ale již víme že nejpravděpodobněji se tato situace bude opakovat i na druhé části vozovky. Celkové dokončení díla je tedy naplánované na červen roku 2018. Na obou stavbách se jedná o komplikaci dle zákona, se kterou zástupci města a ani zástupci ŘSD nemohou nic dělat. Předpokládáný postup na náměstí po ukončení archeologického výzkumu je zahájení prací stavby opět počátkem měsíce října tak, aby do konce listopadu byla zhotovena do finální podoby archeology prozkoumaná polovina vozovky. Přes zimní období bude průjezd náměstím povolen oběma směry a v březnu dojde k pokračování stavby na druhé polovině archeologicky neprozkoumané vozovky. Opět nás čeká kyvadlové řízení průjezdu náměstím. První informace, které jsme obdrželi od archeologů, jsou o nálezech z 13.–15. století. Jedná se o bývalé řečiště v ulici Vackova a o bývalé domy pod silnicí na náměstí. Bližší informace jsou popsány v článku na jiném místě těchto Kopidlenských listů. Na jednotlivých stavbách archeologický výzkum hradí investor (město, VOS, ŘSD), ale nálezy jsou majetkem Královéhradeckého kraje. Naše město má na webovských stránkách a na facebooku zveřejněnou informaci o přijímání brigádníků na archeologické práce, čímž se snažíme pomoci zkrátit dobu výzkumu.

Škola může topit

Investiční akce zrealizovaná a dokončená je vybudování topení v budově I. st. ZŠ Kopidlna. Celkový průběh prací provázelo několik komplikací, které byly po vzájemné součinnosti s realizační firmou Petr Soukup – GASTOP, s. r. o., z Libáně vyřešeny, a firma předala dílo ve smlouvou daném termínu včetně odzkou-

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

šení funkčnosti systému a zaškolení obsluhy. Celková cena díla byla 1,36 mil. Kč vč. DPH. Pevně věříme, že tato investice napomůže kvalitní výuce a chodu této budovy.

Sousoší se bude stěhovat

Dále pro nás byla velmi potěšující informace o obdržení dotace z Ministerstva zemědělství na akci Obnova sousoší Panny Marie v Kopidlně. Dotace bude tvořit 70 % z uзнatelných nákladů a celková vysoutěžená cena díla je 870 tis. Kč vč. DPH. Restaurování provede na základě výběrového řízení pan MgA. Ondřej Sklenář z Lužan. V měsíci listopadu bude socha převezena do lužanského ateliéru a po restaurátorském zákroku se na naše náměstí vrátí nejpozději v srpnu 2018.

Přípravy kanalizace a sběrného dvora

K projektu Kanalizace Pševs-Drahoraz probíhají jednání s VOS Jičín. Společnost podá nejpozději v lednu 2018 žádost o evropské peníze, jelikož VOS je většinovým vlastníkem infrastrukturního majetku v našem městě. V současné době probíhají jednání k přípravě smluv financování této akce, které bychom chtěli mít do konce roku oboustranně schválené.

Dále dochází k přípravě projektové dokumentace ke stavebnímu povolení na akci Sběrný dvůr v Kopidlně, který je plánovaný v prostoru bývalého školního statku v Lipové ulici. Projekt je podkladem pro podání žádosti o evropskou dotaci.

pokračování na straně 3

pokračování ze strany 2

V neposlední řadě také nesmíme zapomenout na přípravu PD přiváděče k vodovodu v obci Ledkov. Nyní jsou urgováni poslední dva majitelé pozemků k podpisu smluv, aby mohlo být zahájeno územní řízení.

Stavba zbrojnice už je jistá

S určitostí již dnes víme, že v bývalém školním statku bude jako první zahájena výstavba Požární zbrojnice SDH Kopidlno, jelikož jsme obdrželi rozhodnutí o přidělení dotace z Integrovaného regionálního operačního programu. Nyní dochází k přípravě podkladů pro výběr dodavatele. Celkové dílo

telné náklady. Na výstup si musíme počkat po ukončení realizace díla.

Městský úřad v novém kabátě

Mnozí z Vás zaznamenali drobnou změnu ve vzhledu budovy městského úřadu, která obdržela nový, velký, doufáme že nepřehlédnutelný, nápis „MĚSTSKÝ ÚŘAD“ a polepy oken a dveří. Jedná se o plánované doladění vzhledu zateplené budovy.

Jsmo velice rádi, že naše město v září navštívil hejtmán Královéhradeckého kraje PhDr. Jiří Štěpán, Ph.D. Prohlídka investičních akcí ukončená plánovanou besedou s několika občany byla zajímavá a my budeme rádi, pokud nám bude pan hejtmán i nadále nakloněn. Velice nás však mrzí, že besedu nepřišli naši občané podpořit ve větším počtu.

je za cenu 20,5 mil. Kč a dotace by měla tvořit 18 mil. Kč. S touto u nás ve městě první evropskou dotací v programovém období 2014–2020 došlo ke změně systému přidělování evropských dotačních prostředků. Nemůžeme proto s jistotou říct, že dotační částka nebude nižší. Vše bude záviset na kontrole položek jednotlivých faktur specializovanými pracovníky Centra pro regionální rozvoj, určujícími uznatelné a neuzna-

Kultura v podzimních měsících není zanedbatelná. V plánu po Bluegrass festivalu je podzimní výlet, ochotnické divadlo a několik besed v Kulturním a vzdělávacím centru. Jste všichni srdečně zváni a přejeme Vám pěkné kulturní vyžití.

Závěrem svého úvodníku Vám přeji krásné barevné podzimní dny.

Hana Masáková, starostka
(mezititulky KL)

Nejnovější informace nyní i na facebooku

Naším spoluobčanům přinášíme informace o dění ve městě a chystaných akcích formou článků a příspěvků ve čtvrtletníku Kopidlenské listy nebo v měsíčníku Informační leták. Naším záměrem je oslovit všechny věkové kategorie a širokou veřejnost. Proto jsme se rozhodli k těmto tištěným informacím zavést příspěvky-aktuality na facebookovém (dále FB) profilu Kopidlenské listy (fb.com/KopidlenskeListy). Starostka vás zde informuje o průběhu dění v našem městě a místostarosta o ukončených investičních akcích. Chceme tímto způsobem doplňovat aktuální informace o chodu města a věříme, že budou pro naše občany přínosem. Avšak neznamená to, že pokud nepoužíváte FB, nemáte právo na jiné zprávy než ty v tištěné podobě. V případě zájmu o více informací máte možnost přijít na veřejné zasedání Zastupitelstva města Kopidlno nebo na městský úřad, kde vám budou vaše případné dotazy k dění ve městě zodpovězeny.

Hana Masáková, starostka

U řeky Mrliny se nám pohybovaly nutrie. Pro děti je to jistě zajímavá podívaná. Nicméně krmením těchto zvířat se jim u nás zalíbí. Prosíme vás tedy, pokud zvířátka uvidíte, nekrmte je! Díky rozsáhlé síti podzemních nor, které dokážou vytvořit, to může být opravdu nebezpečné. Naštěstí podle posledního zjištění se nutrie zřejmě přesunuly někam jinač. Fotografie zachycují vynucené opravy.

Karel Žižka, místostarosta

Oprava silnice je počátkem revitalizace celého náměstí

Myslím, že mnoho občanů Kopidlno si již dlouhou dobu přeje, aby průjezd naším městem byl přinejmenším o mnoho lichotivější. Abychom se při otázce „Odkud jste?“ nemuseli stydět, že jsme právě z Kopidlno. Bohužel jsem přesvědčen dle reakcí mnoha z vás, že se vám to nejednou stalo. Bylo by skvělé jednou zažít ten pocit, že jsme pyšní na to, odkud pocházíme, a výše uvedená otázka by tak pro nás byla za odměnu, a ne za trest. A co pro to děláme?

Krátce po mém nástupu na městský úřad se mi do ruky dostal projekt „Revitalizace Hilmarova náměstí“, jehož zpracování bylo započato již v roce 2009. Projekt se všemi vyjádřeními a výkazy výměr byl hotov v roce 2013. Po jeho prostudování jsem si ihned řekl, že takové náměstí by zcela změnilo celkový ráz města, a tudíž jsme začali podnikat patřičné kroky k tomu, aby se sen stal skutečností. Nejprve jsme s paní starostkou hledali možné dotační tituly, ze kterých by se dal projekt realizovat. Jedná se totiž o nemalé finanční prostředky. Pro vaši představu původní návrh počítal s částkou okolo 60 milionů Kč. Žádný z dotačních titulů se nenaskytl, financování z vlastních zdrojů města je vzhledem k dalším investičním akcím ne-reálné, a proto jsme se pokusili jít jinou cestou. Oslavili jsme přímo Ministerstvo dopravy s žádostí o radu, jak postupovat. Zde se naskytl možnost spolupracovat se Státním fondem dopravní infrastruktury (SFDI), který dopodrobna prozkoumal celý náš dosavadní projekt a nasměroval nás na Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD) v Hradci Králové. Zde jsme zjistili, že dílčí část revitalizace Hilmarova náměstí, kterou je oprava silnice přes náměstí (silnice I/32 – průjezd náměstím), je již v plánu oprav ŘSD. Tím, že jsme předložili projekt, který s touto opravou také počítal a zároveň měl platné stavební povolení, jsme celý proces urychlili. Pro nás však bylo podstat-

né s touto dílčí opravou naplánovat i další nezbytné kroky, které musely být v souladu s projektovou dokumentací revitalizace Hilmarova náměstí. Jednalo se především o jednání s VOS, a. s., Jičín ohledně přeložky vodovodu. Zástupci města Kopidlno pak nechali zhotovit projektovou dokumentaci na dešťovou kanalizaci, rekonstrukci venkovního osvětlení a clonového osvětlení přechodu, které musí být hrazeny ze zdrojů města. ŘSD, VOS Jičín a město Kopidlno se tedy staly společnými zadavateli veřejné zakázky, což je pro samotné město doposud zcela ojedinělou záležitostí.

Na tahu jsou nyní archeologové

Na základě výběrového řízení na zakázku pod názvem „I/32 Kopidlno náměstí, oprava silnice – revitalizace Hilmarova náměstí Kopidlno – dílčí část díla – (SO 001, 101, 180)“, které provedlo ŘSD, byla vybrána s nejnižší cenovou nabídkou firma Vodohospodářské stavby, s. r. o., Teplice. Práce byly započaty 7. 8. 2017. Ze začátku nám firma trochu zkom-

plikovala dopravní situaci při průjezdu přes náměstí, a to z důvodu nevhodného rozhodnutí ohledně dopravního zabezpečení. Nyní se již situace uklidnila díky „mávanému“ řízení provozu, které jsme požadovali již od samotného počátku realizace. Prvními pracemi došlo k odfrézování živičného povrchu a následně k odtěžení spodní části vozovky ve směru jízdy od Poděbrad do Jičína. To, čeho jsme se nejvíce obávali, se stalo skutečností. Bylo nám oznámeno zástupci archeologů, že v místě stavby se nacházejí významné archeologické nálezy, a jejich požadavek zněl okamžitě zastavit stavbu minimálně na 30 dnů. Tímto jsme se dostali do situace, kdy dokončení stavby v letošním roce je značně ohroženo. Spíše můžeme nyní počítat s tím, že stavba bude přes zimní období „zakonzervována“ a dokončení stavby bude probíhat v jarním období příštího roku. Vše záleží na tom, jak hodně bude pro archeology toto naleziště zajímavé.

A co dalšího nás na náměstí ještě čeká? Díky vypsanému dotačnímu titulu jsme mohli podat žádost o dotaci na opravu mariánského sousoší. Dotaci jsme získali a v současné době je již vybrán restaurátor, který sousoší z náměstí odstěhuje a po roce ho zrekonstruované vrátí nazpět. Je to další část, která zapadá do kompletní revitalizace náměstí.

Na závěr bych se rád jménem města omluvil všem, kterým oprava silnice nyní komplikuje život. Myslím tím v převážné míře podnikatele sídlící na náměstí, od kterých jsem slyšel, jak razantní dopad to má na jejich výdělečnou činnost. Tento zásah však jednou musel přijít, ale věřte, že za čas na všechny problémy spojené s touto realizací zapomeneme a budeme si užívat krásné nové náměstí.

Ing. Karel Žižka, místostarosta města

Hejtman Jiří Štěpán na návštěvě Kopidlno

Kopidlno navštívil ve středu 13. září 2017 hejtman Královéhradeckého kraje Jiří Štěpán spolu s radním kraje Václavem Řehořem. Návštěvu zahájili na radnici jednáním se zástupci města, základní školy a zahradnické školy. V doprovodu starostky města Hany Masákové a ředitelů absolvovali potom prohlídku obou škol a na závěr své návštěvy hejtman besedoval s veřejností v kulturním a vzdělávacím centru. (kl)

Největší bolest Ledkova vyřeší vodovod

V minulém vydání Kopidlenských listů jsem vás informoval o schůzkách vedení města Kopidlna s osadními výbory. Schůzky proběhly v obcích Mlýnec, Pševs a Drahoraz. Poslední schůzka se uskutečnila v obci Ledkov dne 5. 6. 2017, a to za účasti starostky města Kopidlna Ing. Hany Masákové, vedoucího místního hospodářství Josefa Tomáška, radního města Aleše Jančí a mé osoby. Tak jako při minulých setkáních nám bylo poskytnuto příjemné prostředí na dvoře paní Heleny Švermové.

Již při příjezdu jsme byli očekávání místními obyvateli, a tak starostka zahájila osadní sešlost. Občané byli samozřejmě zvědaví a plni očekávání, jak se vyvíjí především otázka vodovodu v obci, která místní tíží bezesporu již několik desítek let.

1. Vodovod v obci Ledkov

Starostka informovala občany o podání žádosti o změnu Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Královéhradeckého kraje, která by řešila zásobování pitnou vodou v obci Ledkov, patřící pod správu města Kopidlna. Žádost spočívá v možnosti napojení na vodovodní řád v jižní části obce Psinice, kde vyšly nejlepší tlakové zkoušky. Tento přípojný bod je dostatečný pro gravitační zásobování obce Ledkov, a ne-

bylo by tak zapotřebí výstavby objektu čerpací stanice. Nyní čekáme na kladné stanovisko Zastupitelstva Královéhradeckého kraje k této žádosti. Kladné stanovisko nám vyslovil i Městský úřad Libáň, pod níž obec Psinice patří. V současné době se dokončují projektové práce na přívodním řádu (dl. 3113 m), se kterými souvisí četná vyjádření všech dotčených orgánů. Pokud bude vyřízení žádosti stejné jako všechna vyjádření kladné, budeme moci následně podat žádost o dotaci. Pro rozvod vodovodu v samotné obci bude použit dílčí projekt, který dříve řešil napojení na vodovod v Kopidlně.

2. Nedostatek vody ve studních v letních a suchých obdobích

V těchto náročných obdobích, kdy nemají občané žádnou vodu ve svých studních, napomáhá místní hasičský sbor Kopidlna s jejím doplněním. Další možnou výpomocí je zajištění cisterny s vodou místním hospodářstvím.

3. Obnova aleje

Radou města Kopidlna byla odsouhlasena částka ve výši 15 tis. Kč na obnovu aleje. Realizace výsadby je v plánu v letošním roce.

4. Oprava cesty k panu Košátkovi

Cesta již byla zrealizována, a to zaměstnanci místního hospodářství.

5. Neutěšený stav s podomními prodejci

Paní starostka informovala občany, pokud jim někdo bude nabízet služby podomního charakteru, nechť se obrací na Policii ČR. Podomní prodej, kam patří i nabízení dodávek a služeb, je na celém území Kopidlna zakázán obecně závaznou vyhláškou.

Poslední schůzka proběhla ve velmi přátelské atmosféře, a já už proto pevně věřím, že i nadále budeme schopni občanům obce Ledkov pomáhat jak při řešení běžných problémů, tak jim přinášet jen pozitivní zprávy ohledně vývoje připravované realizace vodovodu. V dnešní době už si spousta z nás ani neuvědomuje, jaké to je, žít bez tak základní a v podstatě samozřejmě věci, jako je otočení kohoutku, z něhož vám automaticky teče čistá a pitná voda. Situace občanů v Ledkově mi připomněla, že to samozřejmostí není, a proto věřte, že uděláme maximum proto, aby se to brzy změnilo.

Ing. Karel Žižka, místostarosta

Volby do Poslanecké sněmovny jsou za dveřmi

Malé opakování z občanské nauky:

Zákonodárná moc v České republice náleží Parlamentu.

Parlament je tvořen dvěma komorami, a to Poslaneckou sněmovnou a Senátem.

Poslanecká sněmovna má 200 poslanců, kteří jsou voleni na dobu čtyř let.

Senát má 81 senátorů, kteří jsou voleni na dobu šesti let. Každé dva roky se volí třetina senátorů.

Volby do Poslanecké sněmovny i do Senátu se konají tajným hlasováním na základě všeobecného, rovného a přímého volebního práva; do Poslanecké sněmovny podle zásad poměrného zastoupení, do Senátu podle zásad většinového systému.

Do Poslanecké sněmovny může být zvolen každý občan České republiky, který má právo volit a dosáhl věku 21 let.

Do Senátu může být zvolen každý občan České republiky, který má právo volit a dosáhl věku 40 let.

Nikdo nemůže být současně členem obou komor Parlamentu.

Právo volit má každý občan České republiky, který dosáhl věku 18 let.

Senátora jsme v našem obvodu, který je tvořen územím okresu Jičín a částí území

okresu Nymburk, volili před rokem, takže další senátní volby nás čekají až v roce 2022.

V dohledné době budou volby do Poslanecké sněmovny (20. a 21. října 2017) a volby prezidenta (12. a 13. ledna 2018).

Jaká byla účast ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v minulosti, ukazuje tabulka:

území/datum voleb	31. 5. – 1. 6. 1996	19. – 20. 6. 1998	14. – 15. 6. 2002	2. – 3. 6. 2006	28. – 29. 5. 2010	25. – 26. 10. 2013
Česká republika	76,41 %	74,03 %	58,00 %	64,47 %	62,60 %	59,48 %
Královéhradecký kraj (1996 a 1998 Východočeský)	80,44 %	77,64 %	60,84 %	66,69 %	64,93 %	61,65 %
Okres Jičín	81,02 %	76,66 %	59,32 %	65,18 %	64,17 %	61,64 %
Kopidlna	76,33 %	70,01 %	50,52 %	54,33 %	49,51 %	48,74 %

(Zdroj: www.volby.cz)

Jako vždy budou všem voličům nejpozději tři dny před konáním voleb doručeny hlasovací lístky, z nichž si musíme vybrat pouze jeden a na něm můžeme zakroužkovat nejvýše 4 kandidáty (čísla před jejich jménem), čímž jim dáváme přednostní hlas (měníme jejich pořadí a zakroužkované dáváme na první místa).

Ve volební místnosti pak musíme předložit platný průkaz totožnosti a vstoupit do prostoru pro úpravu hlasovacích lístků a tam vybraný hlasovací lístek vložíme do obálky, kterou nám po kontrole dokladu vydala volební komise.

Po vhození do volební schránky už můžeme jen čekat na výsledky voleb.

Kdo nemá svého favorita nebo dění v poli-

tice moc nesleduje, může si pomocí volební kalkulačky na internetu zjistit, která politická strana uvádí jako své priority oblasti jemu blízké. Vždy je dobré vzpomenout, co která politická strana slibovala před volbami a jak se chovala po volbách, a vůbec užít „selský rozum“. Předvolební sliby a reklamy jsou vlastně takové pohádky pro dospělé...

Lenka Kropáčková

Dětské hřiště u KVC prošlo kompletními opravami

Na hřišti u kulturního a vzdělávacího centra odstranili pracovníci Místního hospodářství část náletových stromů. Tím se zpřehlednil prostor pro monitorování bezpečnostní kamerou. Pracovníci MH také upravili část cihlové zdi na pozemku p. Košťákové, kterou návštěvníci rozebírali a pohazovali v prostoru

celého hřiště, a starý plot, který byl kompletně zničený, nahradili novým po celé délce. Dále byla pracovníky MH provedena kompletní oprava oplocení kolem dětského hřiště na KVC, nataženo bylo 35 metrů nového plotu. Na vstupní vrátka a ploty byly umístěny zákazové cedule s upozorněním na zákaz

kouření, odhazování odpadků, ničení oplocení, vstupu dětí bez dozoru rodičů, zákaz míčových her v prostoru u budovy, kde dochází k poničení dveří a fasády.

Na tyto opravy navazovala kompletní úprava a nátěr herních prvků. Další úpravy budou prováděny na studnách v prostoru hřiště, protože děti, které na hřiště chodí, studnu otevírají a vhadzují dovnitř odpady. Z vyvýšené studny bude odstraněna nadzemní část skruže a je objednáno nové kompletní nepůlené zakrytí, které se ještě připevní šrouby, kterými bude opatřena i studna v dolní části hřiště.

(rh)

Za panem profesorem Vladimírem Úlehlou

Vladimír Úleha (vpravo) s Oldřichem Suchoradským na pódiu kopidlenské sokolovny v únoru 2008.

Několikrát jsme se potkali a vždy to pro mě bylo příjemné setkání. To nejvýznamnější asi ve chvíli, kdy mi jako laureát předával v roce 2008 v kopidlenské sokolovně cenu Jivinského Štefana za dlouholetou veřejnou činnost v oblasti kultury. Pak jsme se opakovaně vidali na „štefánské komisi“ a při setkáních kronikářů v Porotním sále jičínského zámku. Těšilo mě, že mě oslovoval jako svého kolegu-učitele. Rád se bavil o svých plánech a ptal se i na mé aktivity. Pan profesor Vladimír Úleha byl pro mě velká osobnost, mimořádně vzdělaný a empatický člověk.

Potěšilo mě, když jsme s panem J. Svobodou skládali mozaiku učitelů působících na kopidlenské základní škole, že i on mezi ně po dva roky patřil. Působil tu v letech 1959 až 1961. Někdy mně při setkání tuto skutečnost připomínal a na působení v Kopidlně rád vzpomínal. Vedle Štefana získal mnoho dalších ocenění. Z těch nejvýznamnějších uvádím Cenu města Jičína, kterou získal jako vůbec první občan Jičína v roce 2007. Tehdy, v prvním roce udílení Ceny města, bylo zřejmé, že není vhodnější osobnost v Jičíně než p. Úleha. Byl autorem mnoha odborných publikací, mezi kterými vzbudila velký zájem stať o dceři spisovatelky Boženy Němcové Doře, která v Jičíně žila. Byl vynikající historik a publicista.

Pan profesor Úleha se dožil požehnaného věku a do posledních dní života byl aktivní a pracoval. Zemřel 29. června 2017 v jičínské nemocnici. Pro svou rozvážnost, životní moudrost a noblesní vystupování se, možná proti své vůli, stal všeobecně uznávanou morální autoritou a ani v Kopidlně nebude nikdy zapomenut. Vždyť zde jistě ještě žijí jeho žáci, které na zdejší tehdy osmileté škole připravoval do života.

Oldřich Suchoradský

KOMEDIE

Srdečně Vás zveme do divadla
v podání Divadelního ochotnického spolku

GANGSTER NESNÁZÍCH

SITUACNÍ KOMEDIE O TOM, ŽE ANI GANGSTEROVI SE NEVYHYBÁJÍ BĚŽNÉ RODINNÉ TRABLE

14.10.2017 v sále sokolovny
v Kopidlně

vstupné 80,-
začátek v **19:00**
děti do 15 let - vstup zdarma

OSTATNÍ TERMÍNY SLEDUJTE NA NAŠICH STRÁNKÁCH
WWW.DOBROVODSTIKOHOUTI.CZ

NAJDETE NÁS I NA FACEBOOKU!
[HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/DOBROVODSTIKOHOUTI](https://www.facebook.com/DOBROVODSTIKOHOUTI)

Do Kopidlna se sjeli fandové bluegrassu

Banjo, kytara, mandolína, kontrabas, housle či dobro ovládly 12. srpna 2017 Kopidlnu při čtvrtém ročníku obnoveného svátku bluegrassové muziky. Na celé odpoledne až do nočních hodin zaplnili areál univerzálního hřiště příznivci hudebního stylu, který do Kopidlna přivedl zakladatel legendárního festivalu Banjo jamboree a kapelník domácí formace Větráci Honza Macák. Na jeho památku pořadatelé před několika lety bluegrassový memoriál odehrávající se v polovině srpna založili.

Letos do Kopidlna zavítalo deset kapel, což je zatím nejvíc za dobu obnovené tradice. Na pódiu se až do pozdních hodin střídali hudebníci skupin Blue Eyes, Wyrton, Větráci, New River Train, The Giant Mountains Band, Album, Nudličky, Bluegrass Cwrkot, Acoustic Deformation a Sunny Side. (kl)

Tábor TJ Sokol Kopidlno v Ledcích

letos řídil kapitán Nemo

Když zapátráme trochu v historii ledec-
kých táborů, tak asi do roku 1973, dosta-
neme se k první celotáborové hře nazvané
Zlaté údolí, která odstartovala dlouhý řetě-
zec tradičních táborových her. Pamětníci
si jistě vzpomenu na Tábor kosmonautů,
Cestami statečných, Ztroskotání Galaxie, ale
hlavně na celotáborovou hru Po stopách ka-
pitána Nema. Tato hra s nádechem tajemna,
různými technickými efekty, a hlavně na zá-
věr se zjevující postavou kapitána Nema se
na dlouhá léta vryla do paměti tehdejších
táborníků a ještě dnes si na ni rádi vzpome-
neme. Tehdy to byla hra na motivy knihy
Julese Vernea Tajuplný ostrov. Letos jsme
se rozhodli postavu kapitána Nema vzkříšit
a vyrazit opět po jeho stopách. Námět byl
tentokrát čerpán z jiné Verneovy knihy, a to
Deset tisíc mil pod mořem.

V tomto duchu se letos nesla náplň tra-
dičního tábora TJ Sokol Kopidlno v Ledcích,
jehož příprava byla zahájena již v zimních
měsících. Na lednové schůzce vedoucích
začalo být jasné, že letos budeme mít pro-
blémy s obsazením funkcí vedoucích. Z Věny
Slavíka, Ládi Komárka a Markěty Janatové se
stali stavebníci vlastních příbytků, Honzovi
Slavíkovi účast nedovolily služební povin-
nosti aktivních záloh AČR, a tak jsme byli
nuceni shánět náhrady. Naštěstí se ozvalo
několik bývalých táborníků, kteří náš letoš-
ní kolektiv doplnili. Jako nové vedoucí přišly
Aneta Smolíková, Iva Vovsová a Jana Zajíco-
vá a ke kuchyni přibyl pomocník Kuba Her-

Závěrečný slavnostní táborový oheň.

mann. Tak jako každý rok náš programový
vedoucí Míra Kopecký Baďáček již předem
rozdělil úkoly ke zdárnému zajištění celo-
táborové hry, a tak musel vzniknout třeba
i funkční telegraf, a hlavně vlastní kostým
kapitána Nema vybavený různými světelný-
mi efekty.

S vlastní přípravou tábora jsme začali
v květnu brigádami na vybudování nových

WC, čištěním studánky, vyvezením jámy
na odpadky, nátěry starých WC a loni vy-
budovaného mola u rybníka. Další drobné
opravy, příprava dřeva na tábor, úklid všech
prostor a na závěr posekání celého prostoru
tábora probíhaly až do půlky června. Pak už
tu byl poslední víkend před táborem a s ním
i stavba stanů, umývárky, sprch a dalšího vy-
bavení tábora. Již několik let nám se stavbou
vydatně pomáhají kamarádi z Klubu dětí
Dobrovice, kterým na 14 dnů půjčujeme náš
tábor pro pořádání tábora jejich.

No a pak už tu byl 1. červenec a s ním
odjezd dětí do tábora. Kapacita tábora 97
dětí byla letos naplněna již v dubnu, a tak se
na mnohé zájemce prostě letos nedostalo.
Cenu jsme letos stanovili na 3300 Kč a pro
členy TJ Sokol Kopidlno to bylo 3000 Kč.
I tak jsme stále táborem s jednou z nejní-
žších cen. Bohužel se totiž dá říci, že tábory
se v řadě případů stávají komerční záležitostí
s cenami i 6000 až 8000 Kč za 14 dnů.

Náplň letošního tábora byla protkána
úkoly táborové hry družin Po stopách ka-
pitána Nema, doplněnými několika scénkami
vedoucích. Obzvláště scénka potopení par-
níku Benjamin Franklin ponorkou Nautilus
při zapadajícím slunci byla velmi povedená.
Vedle táborové hry samozřejmě nechybě-
la tradiční náplň tábora, jako je sportovní
a střelecká olympiáda družstev i jednotlivců,
koupání v blízkém rybníku, maškarní večer
s discotékou, noční stezky odvahy a další
zajímavé i legrační soutěže. Též jsme se le-
tos po dvouleté odluce vrátili k uspořádá-
ní celodenního výletu pro starší táborníky.
Letos si děti zvolily z nabídky 3 výletů vý-
let na hrad Kost. Objednaným autobusem
jsme dojeli do Sobotky a pak už nás čekal
výlet přes Libošovice Prokopským údolím
na Kost. Tam jsme si zvolili trasu prohlídky
s průvodcem katem, který nás provedl částí
hradu, ale hlavně mučírnou a hladomornou
a na některých zlobivějších jedincích pre-
zentoval některá mučící zařízení. Též vystou-
pení sokolníka s několika cvičnými dravci,
kteří nízko prolétávali mezi užaslymi dětmi,
bylo velmi působivé. Dále jsme s několika
přestávkami na občerstvení pokračovali
krásným údolím Plákanek přes Střehom se
starými historickými roubenými stavbami
až zase do Sobotky. Po prohlídce náměstí
v Sobotce spojené s uhašením žízně a hla-
du nás odvezl autobus zpět do Ledců. Zby-
lá část tábora podnikla výlety jen půldenní
do okolních vesnic, kdy je při zpáteční cestě
zaskočil poměrně prudký liják, a tak všichni

Účastníci celodenního výletu na hrad Kost.

pokračování ze strany 10

dorazili do tábora promoklí jak hastrmani. Druhý den jsme nestačili u kamen sušit svršky, a hlavně boty.

Počasí se nám až na ten jeden liják velmi vydařilo, takže i koupání bylo dost. Děti moc nezloubily, a tak jsme žádné problémy nemuseli řešit. Zajímavé bylo, že mobily se nějak z táborového života vytratily, nikdo nechodil prosit o nabití, všichni byli neustále něčím zaměstnáni a o tom právě správný tábor je. Těch 14 dnů na táboře uteklo jako voda a byl tu poslední den a očekávané okamžiky vyhlášení a odměňování vítězů. Těch vítězů bylo opravdu hodně, vždyť nám to trvalo skoro celé odpoledne. No a večer už jen slavnostní táborový oheň a s ním pečlivě připravený program jednotlivých družin. Ve vlastním závěru táborového ohně se s táborníky přišel rozloučit i kapitán Nemo se svými světelnými efekty. V sobotu ráno už jen balení zavazadel, rozlučkový pokřik a odchod k autobusu. S kýmpak se asi uvidíme zase za rok?

Za pořádání letošního tábora patří poděkování všem, kteří se podíleli na jeho přípravě i průběhu. Chtěl bych je zde uvést všechny jmenovitě, protože si poděkování opravdu zaslouží. Hospodářem tábora byl Václav Slavík starší, v kuchyni šéfovala Stáňa Bernardová se svým týmem Blankou Zezulovou a Helou Smolíkovou s Martinou Jansovou, které se vystřídaly po týdnu. Pomocníci v kuchyni byli Bohouš Růžička a Kuba Hermann. Jako zdravotnice se po týdnu vystřídaly Lucka Filipová a Mirka Rozsypalová. O děti se ve funkcích vedoucích družstev starali Martin Špaček, Pavel Šafler, Tomáš Za-

Celková vítězová střelecká a atletická olympiáda mladších a starších.

choval, Tadeáš Klobouček, Jana Miksánková, Stáňa Kosinová, Iva Vovsová, Aneta Smolíková, Jana Zajícová a po týdnu se střídali Marek Hainiš, Ondra Košťák, Petra Konopáčová, Eliška Konopáčová a Jitka Kopecká. Nepostradatelným programovým vedoucím byl Míra Kopecký a hlavním vedoucím byl Milan Šafler.

Poděkování patří též městu Kopidlno, za finanční podporu v rámci grantového programu, firmě Akční domácnost.cz za sponzorské dary a Ing. Milanu Kořínkovi za nezištnou pomoc při odvozu zavazadel. Velké množství fotek z tábora naleznete na táborových stránkách na facebooku Letní tábor TJ Sokol Kopidlno v Ledcích - oficiální stránka.

Milan Šafler, hlavní vedoucí tábora

Plnění jednoho z úkolů táborové hry – vaření polévky na ohni.

Vítězové jednotlivých disciplín táborové olympiády.

Ukázka výcviku dravců na hradě Kost.

Letošní kolektiv vedoucích a personálu tábora.

První příměstský tábor pro děti z Kopidlna a okolí předčil očekávání

Prázdniny jsou krásné, ale dlouhé. Zajištění dozoru menším dětem na celé dva měsíce je pro rodiče značně náročné. Babičky s prodlužujícím se odchodem do důchodu v současné době často ještě pracují. Své dovolené si také mnohdy vybírají i během školního roku a vypomáhají rodičům s hlídáním dětí v době, kdy děti mají volno, je-

likož to je mnohem více dní, než odpovídá jen státním svátkům. Protože ZŠ nepořádá přes prázdniny pro děti žádné družiny, rozhodla se správa víceúčelové sportovní haly města rodičům s hlídáním těch menších dětí trochu napomoci.

O prázdninách prostory sportovní haly nebývají zcela vytížené, tak hala ve dnech 7. až 11. srpna spustila pilotní projekt, kte-

Do prvního příměstského tábora se přihlásilo celkem 10 dětí. V době od 8.00 do 16.00 byl pro ně zajištěn pestrý program jak v prostorách haly, tak venku. Děti si z tábora odnesly plno hezkých zážitků. Mimo jiné si vyzkoušely základy horolezectví. Při zdolávání horolezecké stěny byly velmi šikovné, přestože se s touto dovedností setkaly poprvé. U míčových her si prověřily svoji schopnost v házení, chytání a postřehu. Svůj temperament vybíjely při soutěžích, kde statečně bojovaly o co nejlepší umístění ve své věkové kategorii. Prostorové vnímání trénovaly při skládačkách z papíru a řešení různých bludišť a dokreslovaček. Oblibu si vysloužily i různé netradičně pojaté sporty připravené v menším sále haly. Venku děti asi nejvíce uchvátila honba za pokladem ukrytým na dětském hřišti u kopidlenské knihovny. Děti pilně hledaly cestou šipky a v okolí schované lístečky s úkoly, které pak úspěšně plnily. Poslední den, kdy bylo trochu deštivo, na děti čekaly v hale poschovávané balíčky s odměnami. Na památku si děti odnesly kromě malých dárečků a sladkostí i malé diplomy za skvělé zvládnutí všech úkolů a dovedností. Diplomy byly zalaminované, aby je děti mohly používat jako záložku do knihy a účast na příměstském táboře si tak častěji připomínaly.

Odměnou pro organizátorku tábora Jitku

ci REX, která dětem celý týden připravovala chutné obědy, a tak děti nemusely denně přecházet rozkopané kopidlenské náměstí, když školní družina nebyla v provozu.

To, že se dětem příměstský tábor líbil, je

rý měl zmapovat zájem rodičů a dětí o příměstský tábor. V případě dostatečného zájmu by tak mohlo docházet k organizování takových táborů každoročně. Rodiče by tak měli v době prázdnin zajištěn pro své děti další dozor se smysluplným programem. Příměstský tábor byl doplněním dětského tábora v Ledcích, který pořádá místní SOKOL. Příměstského tábora se účastnily i děti, které si na tábor s nocováním v Ledcích ještě netroufily. Měly tak první zkušenost, jak to na takovém táboře vypadá, a přitom nestrádaly nočním odloučením od rodičů.

Kymličkovou byly situace, kdy se některým dětem odpoledne domů z haly ani moc nechtělo a přemlouvaly své rodiče, aby je příště vyzvedávali později. Od dětí zazněl i návrh, zda by tábor nemohl probíhat ještě i další týden.

Tak velký úspěch celého projektu se ani nepředpokládal. Rodiče ukázali, že zájem o umístění dětí v příměstském táboře mají, i když byli o táboře informováni pouhé tři týdny předem. Některé maminky všem dětem do tábora upekly i různé dobrotky nebo jim věnovaly malé dárečky a patří jim za to velký dík. Poděkování patří i restaura-

velikou výzvou pro roky další. Věříme, že se zapojí jak ZŠ, ať vařením obědů a případnou přípravou svačinek ve školní jídelně, tak třeba i pomocí pedagogického pracovníka ze školní družiny. Pokud zájmové organizace města Kopidlna vypomohou dobrovolníky, bude se moci příměstského tábora účastnit i více dětí a jejich program bude ještě pestřejší. Vždyť záleží jen na dospělých, jaké prázdniny svým dětem připravíme a na co budou později vzpomínat.

Jitka Kymličková, správce Víceúčelové sportovní haly Kopidlna

Líbí se mi doslova všude, kde je krásná příroda

Hana Jampílková z Mlýnce o své zálibě v cestování

Jak a kdy ses dostala k cestování?

K mému velkému koníčku mě přivedl můj děda Petr, který mě už jako 5letou brával na chatu ve Velké Úpě, kde jsme strávili týden nebo třeba jen prodloužený víkend a prochodili pokaždé kousek Krkonoš. Pro mne, děvče z roviny, byly hory doslova zjevením. Už tehdy jsem si doslova zamilovala přírodu. Další zásluhy má můj kamarád, který mi ukázal v roce 2013 krásu Vysokých Tater. To byl pro mne další velký objev. Tak od té doby jsem začala po horách a horské přírodě aktivně cestovat.

Kde všude jsi již byla a kde se ti líbilo nejvíce?

Nedá se říct, že by se mi někde líbilo nejvíce. Mně se líbí doslova všude, kde je krásná příroda. Samozřejmě že teď po návratu z letošního letního výletu bych asi řekla, že to byl Island. Ona je to opravdu nádherná země, kde na každém rohu uvidíte něco nového a úžasného. Ovšem já mám moc ráda horské výšky. Takže i cestování po Tatrách nebo rakouských Alpách musím ocenit. Z výšky hor má člověk jiný pohled na krajinu a přírodu kolem a vnímá ji docela jinak než dole u nás, v rovině. Ale zatím jsem toho zase tak moc neprocestovala. Nejčastěji jezdím do Vysokých Tater na Slovensko, protože na to mi docela stačí jeden volný víkend.

Jezdíš sama, nebo ve skupině?

Když jsem začala s mým cestováním, tak jsem jezdila většinou sama. Hodně lidí se mě ptalo a dosud i ptá, zda se nebojím chodit

do 2400 m n. m. sama. Už ne. Dřív jsem se trochu bála, ale člověk si pak prostě zvykne a překoná strach. Ale čím více jsem začala jezdit po Tatrách nebo našich Krkonoších apod., tak tím více lidí se k mým cestám připojovalo a dále připojuje. Z čehož mám opravdu velkou radost. Nyní moje cesty tvoří tak 3-4členné skupiny.

Jak vznikl nápad cestovat právě na Island?

Island jsem chtěla navštívit už od svých 15 let. Vidina toho, že se tam někdy dostanu, však nebyla pro mne reálná. Loni se mi ozval známý kluk, se kterým jsem se poznala přes svoji zálibu ve fotografování a při cestování po horách. Psal, že má 4člennou skupinu, která pojedje v roce 2017 na Island, a hledají ještě pátého člena do party. Neváhala jsem a rovnou mu řekla, že pojedu. Takové nabídky se prostě neodmítají. A tak se mi nečekaně splnil můj sen a já se tam mohla podívat.

Jak jste se tam dopravili a po Islandu cestovali?

Na Island jsme se dopravili klasicky – letecky. Letenky jsme kupovali s velkým časovým předstihem, tudíž nám to vyšlo velice levně. Na Islandu jsme měli objednané auto, kterým jsme téměř celý Island procestovali. Pronajmout auto se dá na Islandu snadno, ale není to levná záležitost. Tuto variantu však doporučuji všem, kteří se tam chtějí podívat na více dní. Je to velice pohodlné. Samozřejmě se po Islandu dá cestovat i sto-

pem nebo autobusem. Ale co se týče časových podmínek a komfortu, je cestování autem určitě lepší.

Co jste navštívili a kde bylo nejkrásnější?

Na Islandu jsme navštívili několik vodopádů, ledovcové jezero, černé pláže, různá islandská města, vesnice a ještě mnoho dalšího. Je tam krásné úplně všechno. Nejlepší místo, kde se mi opravdu velmi líbilo a odkud se mi moc nechťelo, bylo ledovcové jezero Jökulsárlón. Což je nádherná modrá plocha, po které plavaly kusy ledovce. Nemohu vynechat ani nejmohutnější vodopád Evropy, Dettifoss. Pocit, když stojíte nad tak mohutným vodopádem, odkud jde taková síla s takovým množstvím vody, je nepopsatelným zážitkem. Na to, na co jsem se předem nejvíce těšila, mě však naprosto zklamalo. Byl to vrak letadla Douglas DC-3 Dakota, který leží na Černé pláži poblíž města Vík. Neohromilo mě to tak, jak jsem očekávala.

Chtěla by ses na Island někdy v budoucnu ještě vrátit?

Určitě svůj další výlet na ostrov Island někdy v budoucnosti plánuji. Ale v brzké době to určitě nebude. Chci teď procestovat další země světa jako např. Kanadu, Nepál, Aljašku apod. A teprve pak, někdy v budoucnu, se na Island opět velmi ráda znovu podívám.

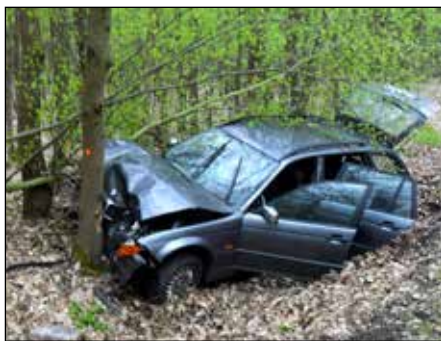
*S Hanou Jampílkovou si povídal
Oldřich Suchoradský*

Zásahy kopidlenských hasičů

03. / 3. 3. 2017 / Pševs / K požáru pole byla naše jednotka přivolána v podvečerních hodinách (ohlášeno 18:35 hod.) mezi obce Pševs a Bartoušov. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byl zjištěn požár rákosí a travního porostu. Hašení komplikovala špatná terénní prostupnost pro těžkou techniku, proto muselo být použito hadicové vedení o délce cca 100 m. Následným nasazením několika proudů typu „C“ byl požár, ve spolupráci s jednotkami z Libáně a Jičína, během několika minut uhašen. Následně se jednotky vrátily zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS PS Jičín, JSDH Libáň a Policie ČR.

04. / 15. 4. 2017 / Rožďalovice / K dopravní nehodě osobního automobilu byla naše jednotka, v rámci mezikrajské pomoci, povolána mezi obce Rožďalovice a Tuchom v odpoledních hodinách (ohlášeno 17:46 hod.). Po příjezdu na místo události již u nehody zasahovala zdravotní záchranná služba, která měla v péči jednu středně těžce zraněnou osobu. Další 4 cestující z nehody vyvázli bez zranění nebo jen s lehkými oděrkami. Naše jednotka po provedeném průzkumu provedla protipožární opatření a zajistila místo nehody. Po předání události HZS PS Nymburk se jednotka vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly ZZS Městec Králové, JSDH Kopidlno, HZS PS Nymburk, LZS KHK (odvolána cestou na místo) a Policie ČR.

15. 4. 2017 / Rožďalovice / Dopravní nehoda osobního automobilu

05. / 31. 5. 2017 / Kopidlno / K dopravní nehodě osobního automobilu byla naše jednotka přivolána těsně před půlnocí (ohlášeno 23:21 hod.) mezi obce Kopidlno a Pševs. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno havarované vozidlo mimo komunikaci, které narazilo do přejezdového mostku. Ve vozidle cestovala jedna osoba, ta z nehody vyvázla bez zranění. Naše jednotka provedla protipožární zabezpečení a následně řídila dopravu. Po příjezdu odtahové služby pomohla vozidlo vyprostit zpět na silnici a naložit na odtahový vůz. Poté se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS PS Jičín a Policie ČR.

06. / 7. 6. 2017 / Kopidlno / K dopravní nehodě dvou osobních automobilů byla naše jednotka přivolána v podvečerních hodinách (ohlášeno 19:04 hod.) do ulice Husova v Kopidlně. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byla zjištěna dvě havarovaná vozidla, částečně ve vozovce. Jedno vozidlo bylo před nehodou zaparkováno. Účastníci nehody vyvázli bez zranění. Naše jednotka provedla protipožární zabezpečení, sorbentem zasypala uniklé provozní kapaliny a řídila dopravu. Následně, po zadokumentování místa nehody Policií ČR, pomohla vozidla naložit na odtahovou službu. Poté se všechny složky IZS vrátily na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR.

7. 6. 2017 / Kopidlno / Dopravní nehoda dvou osobních automobilů

07. / 27. 6. 2017 / Kopidlno / K dopravní nehodě osobního automobilu byla naše jednotka přivolána chvíli po poledni (ohlášeno 12:26 hod.) mezi obce Kopidlno a Pševs. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byly uvnitř vozidla zjištěny dvě zraněné osoby. Těmto byla poskytnuta předlékařská péče a ve spolupráci s HZS KHK PS Jičín byly osoby z vozidla, pomocí hydraulického vyprošťovacího zařízení, vyproštěny a předány do péče lékařů. Paralelně s vyprošťovacími pracemi probíhalo i protipožární zabezpečení vozidla a zabezpečení místa nehody, společně s řízením dopravy. Po zadokumentování místa nehody Policií ČR bylo havarované vozidlo naloženo na odtahovou službu a jednotky se vrátily zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín, ZZS Jičín, Policie ČR.

08. / 28. 6. 2017 / Budčevs / Na pomoc při otevření bytu byla naše jednotka povolána v dopoledních hodinách (ohlášeno v 10:25 hod.) do obce Budčevs. V době příjezdu na místo události se již Policií ČR podařilo do bytu vniknout. Provedeným průzkumem byla v bytě zjištěna jedna osoba, která již bohužel nejevila známky života. U události zasahovaly Policie ČR, JSDH Kopidlno a HZS KHK PS Jičín.

27. 6. 2017 / Kopidlno / Dopravní nehoda osobního automobilu

09. / 29. 6. 2017 / Kopidlno / K odstranění spadlého stromu byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno 13:05 hod.) mezi obce Kopidlno a Mlýnec. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byla zjištěna spadá část stromu, která kompletně zablokovala vozovku. Tuto naše jednotka pomocí motorové pily odstranila. Druhá část stromu však hrozila pádem také, k jejímu odstranění byl na pomoc přivolán automobilový žebřík z HZS KHK PS Jičín. Po odstranění se jednotky vrátily zpět na základnu.

10. / 3. 7. 2017 / Kopidlno / K nahlášenému požáru ve sběrném dvoře byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno v 16:22 hod.). Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno pouze pálení kletí. Jednotka nezasahovala a vrátila se zpět na základnu.

pokračování ze strany 14

11. / 14. 7. 2017 / Kopidlno / K požáru rodinného domu byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno 12:58 hod.) do ulice Na Vinici v Kopidlně. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno zahoření počítače v podkrovní části domu. Obyvatelům domu se podařilo oheň uhasit a stavení opustit před naším příjezdem. Naše jednotka provedla pouze odvětrání prostoru a likvidaci ohněm zasaženého zařízení. Po kontrole místa požáru termokamerou se mohly všechny zasahující jednotky vrátit na své základny. U události zasahovaly Policie ČR, JSDH Kopidlno, JSDH Libáň a HZS KHK PS Jičín.

14. 7. 2017 / Kopidlno / Zahoření počítače

12. / 20. 7. 2017 / Slavhostice / K nahlášenému požáru rodinného domu byla naše jednotka přivolána v dopoledních hodinách (ohlášeno v 11:12 hod.) do obce Slavhostice. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu nebylo zjištěno žádné zahoření. Jednalo se o planý poplach. Po příjezdu majitele objektu se zasahující jednotky vrátily zpět na základny. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín, JSDH Vysoké Veselí, Policie ČR.

13. / 30. 7. 2017 / Čejkovice / V neděli 30. 7. kolem šesté hodiny odpoledne vypukl ve dvou hospodářských objektech a na přilehlém poli v obci Podhradí-Čejkovice neda-leko Jičina požár. Na místo vyjeli profesionální hasiči z Jičína a Nové Paky a dále celkem devět jednotek sboru dobrovolných hasičů. Kvůli rozsahu požáru byl vyhlášen druhý poplachový stupeň. Průzkumem na místě hasiči zjistili, že se jedná o požár dvou částečně zděných skladovacích hal naplněných slámou a dále o požár nedalekého pole na ploše několika hektarů. Na místě se již také nacházela Policie České republiky, jejíž příslušníci během krátké chvíle zadrželi muže, který údajně požár objektů i pole úmyslně založil. Hasiči neprodleně zahájili hašení objektů, nicméně s ohledem na pokročilou fázi rozvoje požáru bylo brzy zřejmé, že uchráněné hodnoty budou minimální. K hašení pole bylo povoláno letadlo letecké hasičské služby, které na zasažené ploše provedlo celkem šest shozů vody. Ještě předtím nechali hasiči z bezpečnostních důvodů odpojit v místě hašení elektrické vedení. Oheň zcela zničil obě skladovací haly a uskladněnou slámu. Zcela dohašen byl oheň až v pozdních večerních hodinách. Na místě zůstaly jednotky sboru dobrovolných hasičů, které byly pověřené dozorem nad požářištěm a také preventivně obhlížely okolí, zda nedochází k šíření nežádoucího hoření. Vhod přišel v tomto ohledu také déšť, který kolem půl osmé večer pokropil místní krajinu vyprahlou po celodenním tropickém dni. Při události nebyl nikdo zraněn. Důvod jednání muže, který s největší pravděpodobností celý požár způsobil, je v šetření policie. (zdroj: www.pozary.cz)

14. / 4. 8. 2017 / Chotěšice / K nahlášenému požáru včelína byla naše jednotka povolána v odpoledních hodinách (ohlášeno 14:38 hod.) do obce Chotěšice. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byl již včelín z větší části zasažen plameny. Jednot-

4. 8. 2017 / Chotěšice / Požár včelína

ka nasadila vysokotlaký proud a dva proudy typu „C“. Následně, ve spolupráci s HZS SČK PS Poděbrady, rozebírala konstrukce a prováděla dohašování menších ohnisek. Po uhašení požáru a předání objektu majiteli se všechny jednotky vrátily zpět na základny. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, JSDH Chroustov, HZS SČK PS Poděbrady, JSDH Libáň, JSDH Hlušice, JSDH Městec Králové, HZS SČK PS Kutná Hora a Policie ČR.

(z evidence zásahů JSDH Kopidlno)

30. 7. 2017 / Čejkovice / Požár ve dvou hospodářských objektech a na přilehlém poli

Žijeme v poklidném místě se vším potřebným k pohodlnému životu

Zemědělství a zemědělci v Kopidlně a okolí

Jak bývalo dobrým zvykem, hodnotili jsme na stránkách našich listů hospodářské roky, sčítali jejich zisky a ztráty. Tentokrát chceme čtenáře seznámit nejen s aktuální situací v zemědělství, ale chceme jim představit jeho samotné hlavní aktéry – statkáře a farmáře z Kopidlna a okolí. Prvním, který podlehl a poskytl rozhovor, je pan Miloš Hubálovský – zemědělec, 42 let, svobodný (zadaný), zabývající se rostlinnou a živočišnou výrobou, chovatel čtyř psů.

Od kdy ses začal věnovat zemědělství?

Od dětství jsem rád montoval, lákala mě i truhlářina. Dřevo mi voní dodnes. Při vybírání oboru na základní škole mi táta řekl, že by bylo dobré věci umět i složit dohromady. Vyučil jsem se opravářem zemědělských strojů v Hořicích a pokračoval studiem oboru farmář-podnikatel ve Fořtu zakončeného maturitní zkouškou. A protože můj bratranec Vítek Sedlák již hospodařil (otec Zdeněk je rodák z Mlýnce), měl jsem od 15 let aktivní kontakt s praxí. Po škole jsem strávil rok na farmě ve Švýcarsku, půl roku na Novém Zélandu a jednu zimu v Izraeli. Po návratu jsem se v roce 1997 zaregistroval jako zemědělec. Necelým ročním pobytem v USA jsem si mytím nádobí, uklízením na hotelech počínaje a stavěním zimních zahrad u bohatých Amíků konče vydělal něco peněz do začátku hospodaření. To započalo podzimem 1999 v obci Bartoušov, po krachu Státního statku Jičín, kdy se mi podařilo nasmlouvat cca 35 ha. Do té doby jsem vlastnil 5 ha (dědictví po matce a obhospodařované otcem již od roku 1990 traktorem Zetor 25 A). Postupně jsem množství půdy navyšoval, až na současných 165 ha. Od roku 2000 mám pronajatý areál (základna) u teplárny, kde si hrají na zemědělce.

Jaké komodity pěstuješ?

Základem je ozimá pšenice, řepka, jarní ječmen, oves, kukuřice na siláž a vojtěška na senáž. Na cca 30 ha máme TTP (trvalý travní porost).

Jak hodnotíš poslední sklizeň a hospodaření?

Výnosy jsou asi o 10 % menší než v loňském roce. Řepka nám po dva roky z důvodu sucha a mšice zelené nevezšla. Výkupní ceny letos vzrostly cca o 400 Kč/t a krmnou pšenici prodáváme za 3500 Kč/t. Díky bohatým srážkám v červenci narostly druhé a třetí seče vojtěšky i kukuřice vypadá velmi pěkně a krmiva, i přes slabší první senoseč, bude dostatek. Úspěšnost každého podniku je ze-

Ilustrační foto

jména na lidech a ani v mém případě tomu není jinak. Dobré výsledky v hospodaření mám i díky mému spolupracovníkovi Martinovi Podzimkovi z Bartoušova (informace pro dámy: Martin je nezadaný). Díky dobrým půjčkám od peněžních ústavů s dotací úroků od PGRLF (Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond) si můžeme dovolit obnovovat strojový park.

Věnuješ se také chovu?

Ano, máme krávy bez tržní produkce (pouze na maso, pro neznalce) a následně býky ve výkrmu. Celkem 55 VDJ, což je v našem případě cca 80 ks, z toho 20 krav. Matky máme doposud kříženky holštýnského a červenostrakatého plemene. V roce 2014 jsem pořídil Tondou – plemenného býka plemene Limousine. Chovu tohoto plemene se chci dále věnovat a vytvořit základní stádo o počtu cca 30–35 matek.

Jak hodnotíš vstřícnost politiky města a obyvatel k tvému podnikání?

Žádné větší problémy nepociťuji, se sousedy se snažím udržovat přátelské vztahy. Město by mohlo více podporovat místní zemědělce. Vadí mi řešení sociální otázky, příspěvky tmavočechům, ale to je spíše problém celorepublikový. Místní spolek ostrostřelců bych prosil o lepší potírání divokých prasat a lišek (táta nestačí kupovat slepice), případně se lépe postavit ke škodám způsobeným touto zvěří. Pejskaře venčící své miláčky na pastvinách (nevadí nám to) prosím o zavírání oplůtků při průchodu.

Koníčky?

Největším koníčkem mi je moje práce, dělám, co mě baví, a ještě za to dostávám peníze. Mám dvě fenky a nově se učím vče-

lařit. To za pomoci Vladimíra z Ledkova. Ten sice neví, jak se píše „med“ (píše met), ale o včelách má takové znalosti, že by o nich mohl učit. Jeho profesionálně lidský přístup ke včelám mě doslova nadchl. Dříve jsem fotil, cestoval. Díky cestování jsem měl možnost poznat jiné země a zažít nespočetné zážitky.

A jaké jsou tvoje současné plány?

Prioritou v současné době mi jsou přítelkyně Kateřina (pro zvědavé: pochází z Děčína, je velmi pohledná, hodná, chytrá, zodpovědná a pracuje na správě sociálního zabezpečení) a naše očekávané miminko (máme za sebou první trimestr – pro laiky první tři měsíce těhotenství).

A v podnikání?

Rád bych přestavěl pronajaté chlévy od paní Markové a paní Dubové v Bartoušově a přesunul tam výkrm býků a jalovic. V Kopidlně tak chci ponechat pouze matky s telaty. Dále vybudovat bourárnu masa a prodávat vyzrálé hovězí maso ze dvora. Mojí snahou je i vyřešit padající ubytovnu, patřící panu Motkovi (vlastník kotelny a parovodu).

Slovo závěrem?

Doposud jediný můj příspěvek byl do cestovatelského časopisu Guliver (vyšlo pouze jedno číslo, tak ho ani nehladejte), a tak moc rád využiji tento prostor v našem místním kopidlenkém plátku k poděkování přátelům a známým za podporu, sestře za pomoc finanční v počátcích mého podnikání, bratrovi za pomoc (i přes nesouhlas manželky) a v první řadě otci za mnoho dobrých a užitečných rad a stále trvajících pomoc a za to, že mi společně s mamkou (na kterou jen v dobrém vzpomínám a 4. 9. tomu bude už 18 let, co nás opustila) umožnili od mladistvých let si žít svůj sen. V neposlední řadě mé velké poděkování patří rodáku z Kopidlna, žijícímu ve Vesci u Liberce, Mirkovi Tarabovi, za poskytnutí první pomoci a záchranu života při mém kolapsu v roce 2012. Děkuji!!!! Kopidlna není žádné hezké malebné městečko, ale mám s čím srovnávat a mohu říci, že žijeme v poklidném místě a se vším potřebným k pohodlnému životu. Jaké si to tady dále uděláme, je jen na nás, Kopidlňácích. Děkuji za možnost se veřejně vyjádřit.

A my děkujeme Milošovi za rozhovor a přejeme mu v jeho pracovním a soukromém životě hodně štěstí!

Ptala se Věra Jančová

MUDr. Václav Franc o Kopidlenských listech

(Zveřejnila KOBRA – Kulturní občasník regionálních autorů, srpen 2017) V druhém letošním čísle Kopidlenských listů byl přetištěn můj rozhovor s MUDr. Janem Cimickým z ČAJe číslo 125 (únor 2017), což mě potěšilo. Ale ještě více mě překvapila kvalita a především obsah Kopidlenských listů. Celé číslo s barevnými fotografiemi a řada zajímavých článků, pro mě možná okořeněných tím, že jsem do Mlýnce u Kopidlna jezdil jako dítě za mamčinou sestrou. Nakonec na jedné fotce jsem poznal sestřenici, když hrála princeznu na dětském dnu.

Kopidlno má pro mě zvláštní příchuť, je pro mě spíše městečkem průjezdním při cestách do Prahy a zpět. Vždycky se dívám, kde měla kráček moje druhá sestřenice Věra Plocarová. Na náměstí pozoruji cvrkot a vzpomínám na běhy 17. listopadu, které se právě ve zdejšímu parku konaly. Vždycky si říkám, že si jednou musím udělat čas a vystoupit, abych zdejší kraj poznal blíže. Takhle se musím spokojit aspoň se zpravodajem, nakonec věčně přibližuje veškeré dění, zabrousí do minulosti.

Tak třeba právě z tohoto čísla: „Výběr z Kopidlenských listů č. 2/2017. Nyní nejviditelnější investiční akcí v Kopidlne je rekonstrukce ulic Vackova a Hilmarova, proto je v tradičním úvodním článku starostky na prvním místě. Zmíněny jsou komplikace způsobené přeložkami telefonních kabelů a plynových přípojek a uzavření lávky přes Mrlinu z bezpečnostních důvodů; dobrou zprávou je získání dotace 1 milion korun od Královéhradeckého kraje.“

V redakci pracují moji kamarádi Olda Suchoradský a Ilona Pluhařová, vlastně hlavně Martin Žantovský (výkonný redaktor), bez jehož korekcí by listy nemohly být. Určitě si „Kopidlenské listy“ občas prolistujte, třeba na internetu – viz <http://www.kopidlno.cz/kopidlenske-listy-ctvrtletnik-prokopidlensko/ds-7004> (mají trošku zpoždění). Stojí to za to.

A já, když listuji novým číslem, ještě voním tiskařskou barvou, si říkám, že jednou opravdu vystoupím na kopidlenském náměstí...

Václav

Mlýnecká pouť 2017: zahrada se za pár minut proměnila v zasněženou krajinu

V sobotu 1. 7. 2017 se na pozemku bývalé školy v Mlýnci konala tradiční Mlýnecká pouť. Letošní program začal výjimečně už v 11 hodin, protože po domluvě s křižáckými hasiči zde bylo stříkání hasičské pěny. Školní zahrada se za pár minut doslova proměnila v zimní zasněženou krajinu, pokud se tedy počítá, že místo sněhu byla bělavá pěna. Ze začátku se do pěny nikdo moc nehrnul, ale po pár odvážlivcích už tam byli téměř všichni. Dokonce, když pak pěnu začal rozfoukávat vítr, byli v pěně vidět i někteří starší obyvatelé obce, kteří tam sice skončili nechtěně, avšak působili velmi úsměvně. Pěna nakonec začala odlétat na okolní domy a zahrady. Užily si ji hlavně děti, jak místní, tak i ty, které tu byly na prázdninách u dědečků a babiček.

Program dále pokračoval až v pozdějších odpoledních hodinách, posezením u grilovaného prasete. Pouťoví hosté zde měli k dispozici velké množství nápojů. Děti si mohly vybrat mezi brambůrky, nanuky a limonádami. Na zahradu byla zapůjčena velká trampolína.

Když už pak bylo hotové prase, šlo se připravit prodejní místo. Ihned po jeho přípra-

vení se vytvořila ohromná řada lidí čekajících na maso. Jedna porce masa stála 80 Kč a musím říci, že bylo moc dobré.

Obrovské díky patří místním dobrovolným hasičům, kteří celou akci zorganizovali a vše připravili.

Akce se podle mne vydařila a i přes jeden odpolední deštík se tu sešlo dostatečné množství lidí. Byla tu úžasná přátelská atmosféra a myslím, že si zde každý přišel na své. Tak zase za rok... :-)

Nikola Lhotáková

Letní kino promítalo i přes rozmarné počasí

Po loňské zkušenosti jsme se i v letošním roce rozhodli uspořádat hned dvě filmová představení na fotbalovém hřišti pod širým nebem. Byly vybrány dva české filmy: pohádka *Anděl Páně 2* a komedie *Špunti na vodě*. Termíny jednotlivých promítání musely být vybrány s poměrně velkým předstihem. Pro první představení jsme zvolili sobotu 15. července a pro druhé sobotu 5. srpna. Po problémech s technikou v minulém roce jsme letos změnili firmu zajišťující produkci filmů.

První sobotní termín se z hlediska počasí nepovedl, neboť podobně jako v minulém roce bylo poměrně chladno a někteří potenciální diváci, než by si vzali deku a bundu, zůstali raději doma. Pohádku tedy vidělo 64 zájemců a určitě odcházeli spokojeni.

Druhý hrací den nám počasí přálo. Bylo úžasné teplo a cestu na hřiště si našlo 195 návštěvníků, kteří se jistě bavili při povedené komedii.

Celkově se obě promítání vydařila a počasí asi ani v budoucnu nebudeme schopni předvídat.

Poděkování patří fotbalovému FK za zajištění občerstvení a poskytnutí areálu pro tyto dvě kulturní akce.

Josef Vodička

80 let od úmrtí T. G. Masaryka

14. září 2017 uplynulo 80 let od úmrtí prvního československého prezidenta T. G. Masaryka. Starostka města Hana Masáková společně se zástupkyní ZŠ a MŠ Kopidlno Janou Hladíkovou uctily památku položením květiny k jeho bustě u základní školy. (kl)

Poděkování města Kopidlno a organizátorů Kopidlenských slavností

Velký obdiv a poděkování patří především žákům 8. třídy základní školy v Kopidlně Petru Schlesingerovi, Veronice Tanečkové, Nikole Lhotákové a Adéle Vohánkové, kteří se přímo skvěle ujali role moderátorů a provázeli celými Kopidlenskými slavnostmi. Martinu Žantovskému za pořízení známů a fotografií. Zaměstnankyním školní jídelny při základní a mateřské škole Kopidlno děkujeme za napečení skvělých domácích koláčů a slaného pečiva. FK Kopidlno, Sboru dobrovolných hasičů Kopidlno, Českému červenému kříži, základní organizaci Svazu postižených civilizačními chorobami Kopidlno, HC Kopidlno a Policii ČR – Obvodnímu oddělení Kopidlno – za zajištění pořadatelské a záchranné služby. Pracovníkům místního hospodářství za přípravu a úklid celého areálu univerzálního hřiště. Poděkování patří také sponzorům, kteří akci finančně podpořili, a také všem, kteří na akci v téměř tropickém počasí zajistili občerstvení. (rh)

HAWAII

KULTURNÍ A VZDĚLÁVACÍ CENTRUM KOPIDLNO
pořádá besedu s cestovatelem, spisovatelem a fotografem
PETREM NAZAROVEM

„ROK NA HAVAJSKÝCH OSTROVECH“

pondělí 20. 11. 2017 od 17:00 hodin
malá scéna KVC

Vstupné dobrovolné
Občerstvení zajištěno
Knihy Petra Nazarova

24.10
2017
od 17:00 hodin

Beseda s českým zpěvákem, skladatelem a hráčem na hudební nástroje

LEŠEK SEMELKA

Malá scéna KVC

Vstupné dobrovolné Občerstvení zajištěno

Beseda se spisovatelem Janem Řehounekem

V rámci Týdne knihoven proběhne beseda s Janem Řehounekem k vydání knihy Tajemné stezky – Svatojiřským lesem mezi Labem a Jizerou 10. října 2017 od 16 hodin v knihovně Kopidlno.

Nymburský spisovatel Jan Řehounek je znalec regionu Svatojiřského lesa, k němuž ho přitahují rodinné vazby a vzpomínky z dětství. Tento mohutný lesní komplex je zajímavý nejen krásnou přírodou, historií, architektonickými památkami, mimořádnými a nezdárka i slavnými lidmi, atraktivními turistickými cíli, ale rovněž přebohatou zásobou lidových vyprávění, pověstí a legend. Kopidlno je jednou z obcí, o nichž se v knize píše. Kniha bude při besedě v prodeji, včetně autogramiády autora. (rb)

Hurá do školy s Marií Terezií

Přijměte srdečné pozvání na výstavu, kterou pro vás knihovna Kopidlno zapůjčila z Národního pedagogického muzea a knihovny J. A. Komenského k příležitosti 300. výročí narození jediné ženy, která usedla na český trůn. Od 2. 10. 2017 bude na malé scéně KVC instalována výstava Hurá do školy s Marií Terezií. Za její vlády došlo k mnohým reformám státní správy, armády a školství. Marie Terezie bývá označována také jako „císařovna“, ale jako žena se nikdy nemohla stát vládnoucí císařovnou Svaté říše římské. Císařem byl 13. září 1745 zvolen její manžel František I. Štěpán Lotrinský, čímž se stala císařskou manželkou. Marie Terezie nezůstala jen dcerou císaře a císařovnou, ale stala se i matkou dvou císařů, Josefa II. a Leopolda II.

Výstavu můžete zhlédnout v půjčovně době knihovny do 31. 10. 2017. (rb)

Výstava ilustrací na téma Marie Terezie

V galerii na schodech v KVC probíhá výstava ilustrací na téma Marie Terezie, které malovali žáci I. stupně ZŠ. Výstavku je možno zhlédnout a rovněž hlasovat o nejzdařilejší ilustraci do 31. 10. 2017, vždy ve výpůjční době knihovny. Hlasovat může každý jen jednou, pro vítěze bude připravena kniha o Kopidlně, pro druhé místo kniha od autorky Ilony Pluhařové Země bledulek a pro třetí kniha O poptené víle Komolíně, také od autorky Ilony Pluhařové. Pro všechny zúčastněné ilustratory jsou připraveny sladkosti.

Přijměte pozvání a přijďte podpořit naše malé malíře hlasováním. (rb)

Vyšla kniha vzpomínek jičínských studentů z padesátých let: Na vyhlídce vzpomínek

Chodili do školy v padesátých letech a složitou dobu si dokázali zpříjemnit studentskými vtipky právě tak, jak to dokáže mládí. Teď své vzpomínky někdejší studenti jičínského gymnázia, které svého času neslo označení jedenáctiletá škola, dali na papír a vydali knižně. Editorské práce na publikaci Na vyhlídce vzpomínek se ujali bývalí spolužáci František Větrovský a Vilém Hofman.

„Celá publikace vznikla z jakéhosi stesku po letech mládí. Každého to občas přepadá. Uvědomili jsme si, že když dáme vzpomínky dohromady, objeví se různé pohledy na skutečnost gymnaziálního studia. Měli jsme ohromnou radost, kolik se nám sešlo příspěvků. Byl tady základní konflikt: krásná gymnaziální léta, která jsme tady prožili, a hrozně mizerná doba, v které jsme žili. Tu dobu jsme chtěli vyrovnat tím, že jsme přizvali ke spolupráci děti a vnuky našich profesorů, aby nám napsali vzpomínky na své rodiče, protože jsme věděli, že tu dobu prožívali i profesori a jejich rodiny. Takto se nám podařilo shromáždit asi jedenáct vzpomínek, hlavně díky panu doktoru Hofmanovi. Postupně se obzor rozšiřoval a chtěli jsme charakterizovat i dobu, takže jsme postupně psali, co se dělo v Jičíně v letech 1952 až 1955,“ řekl František Větrovský.

„Vesměs jsou to vzpomínky veselé. Některé jsou samozřejmě i smutné, jak život běží. Pokud si tam dělají študáci legraci ze svých učitelů, nebyl to záměr někoho znevážit. Neznamená to, že si jich nevážili,“ zdůraznil Vilém Hofman. Publikace zachycuje vzpomínky na školu, na učitele či různé perličky ze školních lavic. Do sborníku přispěli i nejbližší rodinní příslušníci bývalých gymnaziálních učitelů.

Knihu si můžete půjčit v kopidlenké knihovně. (rb)

Přijďte si vypůjčit časopisy z regionu

K vypůjčení v knihovně Kopidlno jsou pro vás připraveny zpravodaje z regionu:

Knihovnicko-informační zpravodaj „U NÁS“, který vychází za podpory Královéhradeckého kraje a jehož obsahem jsou informace o knihovnách z regionu, dále Rožďalovicko, Libáňské noviny a „Od Ještěda k Troskám“.

Časopis Od Ještěda k Troskám se prezentuje jako vlastivědný sborník Českého ráje a Podještědí, obnovený vychází od roku 1994, zprvu jako občasník, poté jako čtvrtletník. Sborník navazuje na stejnojmenný projekt, který vycházel v letech 1922–1938, neúspěšná pak byla snaha o obnovu již po válce v roce 1947. Tento první sborník byl vydáván za podpory učitelské jednoty v Turnově, Českém Dubu a později i Mnichově Hradišti. Za obnovený sborník se postavilo několik institucí se sídlem v Turnově (včetně Muzea Českého ráje a kanceláře CHKO Český ráj), dnes se o vydávání stará spolek Paměť Českého ráje a Podještědí, jehož předsedou byl například též prom. filozof Václav Jenšovský. (rb)

Kulturní kalendář

24. 10. 2017 od 17.00 hodin malá scéna KVC
Beseda s českým zpěvákem, skladatelem a hráčem na hudební nástroje Leškem Semelkou

20. 11. 2017 od 17.00 hodin malá scéna KVC
Beseda s cestovatelem, spisovatelem a fotografem Petrem Nazarovem

27. 11. – 22. 12. 2017 malá scéna KVC
Výstava Jan Jakub Ryba nejen jako autor České mše vánoční

Kopidlenský adventní čas

2. 12. 2017
14.00 hodin Adventní koncert v kostele sv. Jakuba Většího – Smíšený sbor Smetana
17.00 hodin Lampiónový průvod od MŠ Kopidlno
17.30 hodin Rozsvícení vánočního stromu a živý betlém na náměstí v Kopidlně

6. 12. 2017
15.00 hodin Mikulášská nadílka v sokolovně

13. 12. 2017
18.00 hodin Česko zpívá koledy s Deníkem na náměstí v Kopidlně

13.–14. 12. 2017
Prodejní výstava zahradnické školy na MěÚ Kopidlno

(rh)

Zprávy ze zahradnické školy

Krajská divize v přívlači přinesla postup

Již třetím rokem se jako tým účastníme krajského přeboru v lovu ryb přívlači. Krajská divize se skládá ze dvou závodů, ze kterých se sečtou umístění, a tým, který bude mít součet nejmenší, obsazuje příčku nejvyšší. Odtud dále postupují první čtyři týmy do centrální divize, kde si poměří síly se soupeřícími z dalších krajů. Dva až čtyři nejlepší týmy postoupí do 2. ligy.

17. června jsme se společně s kamarádem účastnili 1. kola krajské divize, které se konalo ve Zruči nad Sázavou. Hlavní lovenou rybou byl tloušť, okoun a někomu se povedlo ulovit i nějaké štiky. Bohužel, díky změnám počasí ryby moc nebraly. Mně se moc nedařilo, ale naštěstí se kamarádovi podařilo ulovit více ryb a díky tomu jsme společně dokázali obsadit druhé místo.

V červenci, přesněji 29. července, se konalo 2. kolo krajské divize. Tentokrát ve Zbečnu na řece Berounce. Voda byla krásná, avšak lov ztěžovaly podvodní rostliny, které rostly místy přes celou šířku řeky. Později jsme zjistili, že se ale v této trávě schovává velké množství ryb, a vymysleli taktiku, jak je ulovit. Taktika nám přinesla úspěch. Podařilo se nám zolat

David Procházka druhý zleva.
Foto Otta Hlaváč

několik tloušťů (některé i přes 30 cm), bolenu, ouklej, a dokonce jsem ulovil i jednu malou parrmu. V tomto kole jsme zvítězili a po sečtení umístění jsme v letošním roce obsadili v krajské divizi celkově 2. místo a postoupili tak do centrální divize. Jak se nám 15.–17. září v Českém Šternberku dařilo, to se dozvíte v příštím čísle Kopidlenských listů.

David Procházka, 2. ročník,
studijní obor rybářství

Dojmy a pocity nových žáků zahradnické školy

První pocit... Strach a nervozita z toho, jaké to tu bude. Po týdnu jsem si našla super kamarády i z jiných ročníků. Učitelé tu jsou strašně fajn, a když potřebujete, tak vám pomohou. Tahle škola je úžasná v tom, že tu je takový rodinný kolektiv.

Kristýna Machačová, 1. ročník,
studijní obor zahradnictví

Můj první dojem byl pod psa. Nevěděla jsem, co si mám myslet. Hlavou se mi honilo mnoho otázek, co když... Co když mi nebude chutnat školní jídlo, co když si se spolužáky nesejdu a nebudu se s nimi bavit...? Ale všechno bylo zbytečné. Prostě je to tu dokonale.

Nikol Vaňková, 1. ročník,
studijní obor rybářství

Můj první dojem, hned co jsem vešla do dveří, byl strach. Bála jsem se, jací tu budou učitelé, spolužáci a s kým budu na pokoji. Musím říct, že po prvních dvou třech dnech mě hodně překvapilo, jaký je tu dobrý kolektiv. Spousta učitelů i vychovatelek mě překvapila, jak jsou přátelští a hodní. Hodně starších spolužáků to tu nazvalo rodinou a já se jim nedivím. Zatím se mi tu líbí a doufám, že ani nepřestane. Poznala jsem tu tři stejně praštěné kamarádky, které jsou super, a jsem za to ráda.

Barbora Kvapilová, 1. ročník,
studijní obor zahradnictví

Z domova mládeže

Dětský den pobavil stovku dětí

Nejoblíbenější akce, která proběhla na konci minulého školního roku, se zúčastnilo 24 žáků ubytovaných v domově mládeže. Ze zahradníků se pro tento den staly pohádkové postavičky. V parku tak bylo možné potkat Makovou panenku s motýlem Emanuelem, u kterých děti předvedly svou šikovnost při házení kroužků na cíl. Asterix s Obelixem namíchali dětem léčivé lektvary, u indiánů si chlapci a děvčata vyrobili náramky na ruku a před čerty utíkali v sedmimilových botách. Zlaté kaménky hledali u trpasličí rodinky, chytání rybiček je čekalo u rybářů, proběhnout slalom s vajíčkem na lžici si zkusili u šmoulů. Sladkou odměnu a plyšové mazlíčky rozdávala Květinaová paní. Nad vším bděli a pomocnou ruku podávali Rumcajs s Mankou.

O oblíbenosti celkový počet dětí, který dosáhl téměř stovky. Z Dětského domova ve Dvoře Králové přijelo 10 dětí různých věkových kategorií, z místní mateřské školy se přišly pobavit děti ze všech oddělení a soutěže si nenechali ujít ani žáci prvních dvou tříd základní školy.

Děti z dětského domova na závěr ještě poobědvaly v naší školní jídelně, prohlédly si náš domov mládeže. Vše zakončila návštěva cukrárny a mlsání točené zmrzliny.

Alena Korábová,
vychovatelka domova mládeže

Bojovka v terénu

Celodomovní hry se zúčastnilo 11 žáků ubytovaných v domově mládeže. Každý soutěžící obdržel popis trasy se zadanými otázkami, na které odpovídal na stanovištích. Startovalo se ze zámeckého parku a pokračovalo dále přes ulici Crhovu na hřbitov, přes louku na faru k cyklostezce, dále k pečovatelskému domu do ulice Bezručova. Hodnotil se nejen počet správných odpovědí, ale i dosažený čas. Závěr patřil hledání sladkého pokladu a opékání špekáčků.

Alena Korábová,
vychovatelka domova mládeže

Zahradkářská výstava Svět květin

19. srpna jsem byla v expozici naší školy na výstavě Svět květin v Trutnově. Ukazovali jsme různé druhy aranžmá a také rádi poradili s něčím, co se týče zahradničení. Mně se to tam líbilo a ráda zas někam pojedu.

Aneta Žitná, 3. ročník,
studijní obor zahradnictví

Zprávy ze základní a mateřské školy

Jirka Kateřina zнову v základní škole

Nestává se často, aby základní školu v Kopidlně navštívil úspěšný sportovec, který se pohybuje v oblasti vrcholového sportu a který v minulosti prošel jejími lavicemi. Stalo se tak v závěru školního roku, když jsme na 27. 6. 2017 měli pro žáky připravený sportovní den. A právě v rámci něj k nám náš bývalý žák a současný profesionální fotbalista zavítal. Sportovní dopoledne bylo zahájeno ranní besedou, na které Jirka zavzpomínal na všechny důležité okamžiky ve své profes-

onální sportovní kariéře a také povyprávěl přítomným žákům, jak náročný je život profesionálního sportovce a co vše musí takový člověk obětovat, aby byl ve svém sportu úspěšný. Beseda byla velice zajímavá a samozřejmě nakonec došlo i na zvědavé dotazy žáků. Dopoledne pak pokračovalo sportovními i kulinářskými aktivitami, kdy si žáci mohli vybrat, jaké akce se zúčastní. V hale se hrál fotbalový turnaj, na hřišti za sokolovnou probíhaly boje ve vybíjené a baseballu a ve školní kuchyňce si mohli žáci upéct pizzu či hamburgery nebo připravit různé pomazánky. Dopoledne plné pohody uplynulo jako voda a věříme, že si ho žáci užili. Jirkovi

děkujeme za zajímavou besedu i následnou účast na sportovním dopoledni, kdy s žáky školy sehrál fotbalový zápas, a přejeme mu hodně zdraví, štěstí a mnoho úspěchů ve sportovní kariéře i v osobním životě.

*Za kolektiv pedagogů
Mgr. Pavel Berný*

Dnešní beseda byla s fotbalistou Jirkou Kateřinám, protože jsme měli den sportu. Beseda se mi líbila a dala mi i větší vášeň k fotbalu. Nejdříve bylo

uvedení Jirky a poté o sobě říkal různé věci a následovaly otázky (já se raději na nic neptal). Můj pocit byl úžasný, po besedě jsme někteří šli hrát fotbal a Jirka šel také, nejen pískat, ale i hrát. Bylo to úžasné. Tato beseda, vlastně tento den neměl chybu, leda tak chyběla autogramiáda.

Jan Petr, žák 7. třídy

Dnešní beseda se mi hrozně líbila, byla pro mě zajímavá tím, že byla o fotbale. Jirka nám řekl, čím vším musíme projít na cestě za slávou. Jirka to vyprávěl zajímavým a nám jasným způsobem. Jirka je mi hrozně moc sympatický, je výborný fotbalista, ale

i kamarád. Ale našťavalo mě, že při nabídce, abychom se mohli ptát, se moc dětí neptalo. Jinak to nemělo chybu. Chtěl bych, aby takových lidí do naší školy chodilo víc, protože je to takové zpestření dne. Tato beseda byla zároveň spojená se sportovním dnem. Kde měly děti na výběr z různých sportů a aktivit. Tento den za mě neměl chybu.

Petr Schlesinger, žák 8. třídy

Z Kopidlna do Mladé Boleslavi a v současnosti ve FK Třinec

Při svých prázdninových toulkách jsem byla na Vysočině svědkem prvního pohárového zápasu za FK Třinec, ve kterém dal Jirka krásný gól. Přeji hodně dalších sportovních úspěchů.

Mgr. Jana Hladíková

Žákovský parlament 2016–17

Žákovský parlament zahájil svoji činnost opět se dvěma zástupci z každé třídy pod vedením Hany Folprechtové. Na první schůzce se představili noví zástupci ŽP, zrekapitulovali minulou činnost a vytyčili si plány na nový školní rok. Na druhé schůzce došlo k dohodě zorganizovat masopustní karneval se soutěžemi (o nejlepší masku za I. a II. stupeň zvlášť, o nejlepší třídu – % zastoupení kompletních masek na třídu, o nejlepšího tanečníka) a diskotékou (každá třída si volila 5 písniček) pro žáky obou stupňů, jako možnost vzájemného setkání. Pro všechny účastníky byla povinná minimálně škraboška.

Na lednové schůzce parlamentu v úvodu sezóny zástupkyně ředitele přítomné se změnou koordinátora žákovského parlamentu, protože paní učitelka Folprechtová odešla na mateřskou dovolenou. Poté následovala beseda žákovského parlamentu

s předsedkyní SRPŠ paní Ivanou Michálkovou a zástupci ŠR panem Alešem Jančou a paní Martinou Vičkovou. Diskutovalo se k otázkám rekonstrukce školy (spojovací koridor, ukončení oprav ve 2. poschodí – hluk sbíječek a vrtaček, opravy celé budovy 2. stupně), ke vzniku nových kroužků (naše náměty: zpěv, atletika, malířský kroužek, aerobik, ping-pong, zumba, taneční) a k naší spokojenosti či nespokojenosti se školní jídelnou nebo zda bychom chtěli něco ve škole změnit. Parlament se opět podílel na celonárodní akci „Uklidme Česko“. Naplánovaný masopustní karneval již ŽP realizoval s novou koordinátorkou parlamentu Mgr. Pavlínou Koubovou. Této stěžejní akce parlamentu se všichni zhostili na výbornou. Opět si jednotlivé třídy mohly prostřednictvím parlamentu objednat jídlo na přání ve školní jídelně, čehož i využily. Závěrem roku proběhla akce „noc ve škole s par-

lamentem“. I když počasí úplně neprálo, společný večer se opravdu vydařil. Dalšími nápady, jako jsou např. fotografická soutěž či rozhovory s některými místními „osobnostmi“, se budeme zabývat v následujícím školním roce.

Koordinátorka ŽP Mgr. Pavlína Koubová

3. A	Patricie Trnková, Tadeáš Sedláček
3. B	Rozárka Komárková, Tereza Slavíková
4. tř.	Valentýna Karešová, Dominik Pelc
5. tř.	Jan Lambert, Nikola Slavíková
6. tř.	Patrik Krejčík, Vojtěch Bernard
7. tř.	Nela Nekovářiková, Jan Bernard
8. tř.	Lukáš Hnízdil, Petr Schlesinger
9. tř.	Bohdan Kulhánek, Tomáš Borůvka

Zprávy ze základní a mateřské školy

Učitelé musí mít celkem velkou trpělivost Jak bylo žákům v roli učitelů?

1. hodina: Na první hodinu jsme se nepřipravili a museli jsme se jít sami učit.

2. hodina: Měli jsme dějepis, na který jsme se připravovali sami. Připravili jsme téma: princeps, to nám trvalo asi hodinu. Museli jsme pracovat s učebnicí a s počítačem.

3. hodina: Učili jsme 6. tř. a měli jsme češtinu, na tu jsme se připravovali asi 30 minut.

4. hodina: 8. třída měla český jazyk, zde jsme odučili poslední hodinu, na kterou jsme se připravovali asi 1 hodinu.

Naše pocity byly stejné, byli jsme naladěni výukou. A byli jsme překvapeni, jak nás všichni poslouchali.

Martin Lagron, Tomáš Borůvka

Příprava:

1. hodina – 7. třída, výchova ke zdraví – příprava: samostatná práce, zápis, osnova hodiny

2. hodina – 8. třída, matematika – příprava: samostatná práce, osnova hodiny

3. hodina – 4. třída, tělesná výchova – příprava těsně před hodinou

4. hodina – 6. třída, občanská výchova – příprava: samostatná práce, zápis, osnova hodiny, test

Dne 25. 5. jsme se sešli ve škole v 7:15, abychom stihli dokopírovat samostatné práce. Začali jsme učit v 7. třídě. Šli jsme do třídy společně s paní učitelkou, která obvykle učí tuto hodinu. Společně jsme si přečetli látku, udělali zápis, také jsme dali samostatnou práci. Kdo ji vyplnil celou, dostal jedničku do ŽK. Poté jsme šli do 8. třídy. Jako první jsme s nimi počítali příklady na tabuli a rozdali jsme samostatnou práci, která jim byla následovně ožnamkována. Na třetí hodinu jsme šli do 4. třídy. Od paní učitelky jsme se dozvěděli, že jdeme ven, i když jsme měli připravenou hodinu do haly. Na začátku hodiny byl nástup a následovně jsme udělali rozcvičku. Když docvičili, měli jsme pro ně připravené soutěže s míčem. A na posledních 15 min. měli volnou aktivitu. Poslední hodinu jsem odučila sama. Byla jsem v 6. třídě a na začátku hodiny jsme si napsali test. Společně jsme si přečetli látku, rozdala jsem jim samostatnou práci, která byla na jedničky, udělala jsem krátký zápis.

Naše pocity byly rozdílné. Některé třídy byly hodné a dalo se to zvládnout, ale některé byly nezvladatelné. Gábina Havelková by učila maximálně na 1. stupni, Natálka

Švecová by učila a zvládla by 1. a 2. st.

Není to nejlehčí povolání, ale dá se to zvládnout.

Gabriela Havelková, Natálie Švecová

Připravovaly jsme se asi tři dny před samotným projektem. Došly jsme si pro nějaké materiály k paní učitelce Podzimkové, která má 1. třídu, a pak za paní učitelkou Koutníkovou, třídni 2. třídy. Na první dvě hodiny jsme se připravovaly asi nejvíce, měly jsme na starost matematiku a češtinu v 1. třídě. Na tyto hodiny nám příprava zabrala tak hodinu. Nechtěly jsme, aby se tam děti nudily, takže jsme si připravily nějaké hry. Třetí hodinu jsme měly volno. Do 2. třídy měla totiž přijet pracovnice pedagogicko-psychologické poradny. Na poslední hodinu taky nebyla potřeba nějak velká příprava, měly jsme mít pracovní činnosti.

V 1. třídě se nám moc líbilo. I dětem se to líbilo a všechny byly hodné. V hodinách jsme pravidelně střídaly hry a cvičení z pracovního sešitu. V 2. třídě jsme potom pomáhaly vyrábět motýlky. Všechno probíhalo dobře a stihli jsme vše, co jsme měli. Rozdíl mezi 1. stupněm a 2. stupněm rozhodně je. My sice učily jenom na 1. stupni, ale když bychom si představily, že máme učit některé děti, které potkáváme ve škole denně, asi bychom to nezvládly.

Adéla Hlubučková: Učení jsem si užila a myslím, že třeba jednou budu pracovat jako učitelka na 1. stupni, na 2. bych vážně být nemohla. Práce s dětmi by mě bavila, nejlépe se mi učilo v 1. třídě, všechny děti jsem si tam moc oblíbila.

Hana Drncová: Mně se učilo také dobře, ale jako práci bych si to nevybrala.

První hodinu jsme učily češtinu v 3. B. Celá hodina měla být zaměřena na vyjmenovaná slova. Připravily jsme si procvičování na vyjmenovaná slova. Dále diktát a hry, aby se děti nenudily. Nestihly jsme vše, co jsme měly v plánu. Příprava nám trvala asi hodinu.

Druhou hodinu jsme učily angličtinu ve 3. A. Na začátek jsme měli pár vět na rozmluvení a zkoušeli jsme slovíčka. Měly jsme je učit novou látku, a to části těla. Poté jsme četli básničku a překládali jsme ji. Chvilky jsme hráli hry a dělali rozhovory. Připravily jsme si i poslech a vypadalo to, že se dětem líbil.

Třetí hodinu jsme učily matematiku v 5. třídě. Hodina měla být zaměřená na dělení desetinných čísel deseti a stem. Ze začátku jsme

jim daly malý test, který jsme jim ožnamkovaly. Poté jsme jim vysvětlily novou látku a procvičili jsme si to. Na konec hodiny jsme připravily soutěž.

Čtvrtou hodinu jsme měly výtvarnou výchovu ve 4. třídě. Myslely jsme si, že to bude pohodovější hodina, ale opak je pravdou. Byl tam strašný zmatek a trvalo dlouho, než jsme děti uklidnily. Rozdělily se do skupinek, kde malovaly roční období.

Ze začátku hodiny jsme byly celkem nervózní, jelikož jsme nevěděly, co máme očekávat. Nakonec to dopadlo dobře, jelikož děti byly hodné, pracovité a spolupracovaly s námi.

Žaneta Kulhánková: Byla jsem nervózní, ale potom jsem si zvykla. Někdy jsem sice nevěděla, co mám dělat, ale Adéla mně pomohla. Kdybych měla učit více jak jeden den, tak bych to vážně nevydržela, takže si myslím, že učitelé musí mít celkem velkou trpělivost. Já bych se už neudržela a seřvala je. Naštěstí jsem jeden den ještě vydržela.

Adéla Mlejnková: Ze začátku jsem byla nervózní, ale nakonec to bylo fajn. Sem tam jsem nevěděla, co říct nebo co mám dělat, ale Žaneta mi pomohla a vždy jsme se doplnily, když ta druhá na něco zapomněla. Kdybych to zhodnotila, tak se mi to líbilo. I když jsme se musely připravit a měly jsme zodpovědnost. Kdybych neměla jiný cíl, tak se nad touto prací zamyslím. Obdivuji učitele, že mají takovou trpělivost.

Jelikož jsme měli první a druhou třídu, příprava byla velice lehká a netrvala dlouho. Tři dny před projektovým dnem jsme se setkali s učiteli, abychom prodiskutovali, co a jak budeme učit. Na první dvě hodiny jsme se stavili za učitelkou druhé třídy a na další dvě jsme byli za učitelkou první třídy. Učitelky nám poradily a pomohly s přípravou na výuku. Den před projektovým dnem jsme se sešli u Radka a poradili se, jak budeme učit. Trvalo nám to cca 20 min. Dne 25. 5. byl projektový den. Naše dvojice měla pouze 1. a 2. třídu. Děti byly moc hodné, většina se chytla a šlo to skvěle. První hodina byla poznávací, měli jsme čtení a žáci byli rozdělení do dvou skupin. Měli jsme docela trému, ale další hodinu to všechno vypřichalo. Dětem jsme se líbili a jako učitele by nás braly.

Radek Masák, Bohdan Kulháněk

Zprávy ze základní a mateřské školy

pokračování ze strany 22

První hodinu jsme učily angličtinu ve 4. třídě. Připravily jsme test na překlad slovíček, hru se slovíčky a pracovní list. Hra se slovíčky se jim líbila nejvíce. Druhou hodinu jsme učily matematiku ve 3. B. Připravily jsme si test, pyramidu, omalovánku a cvičení z pracovního sešitu. Potom jsme učily 3. A, a jelikož jsme také učily matiku, měly jsme připravené stejné věci. Čtvrtou hodinu jsme učily vlastivědu v 5. třídě. Připravily jsme dva pracovní listy a hru s papírky, která spočívala v tom, že každý dostal papírek s pojmem a měli si najít dvojici, aby spolu pojmy souvisely.

Ráno jsme šly do sborovny vytisknout papíry. Chvilí před půl osmou jsme šly na pavilon s paní učitelkou Komárkovou. Paní učitelka nás představila a začaly jsme učit. Nejprve si žáci napsali test a poté jsme hráli hru se slovíčky, byli u toho v klidu a slovíčka věděli. Potom dostali pracovní list, který jsme si zkontrolovali společně. Na konci hodiny jsme si společně zacvičili jógu, byl to nápad paní učitelky. Ve 3. B a 3. A jsme začali testem a potom jsme jim daly pyramidu, ale ve 3. B pracovali žáci samostatně a ve 3. A ve skupinách. Samostatně počítali příklady z pracovního sešitu, které jsme si společně zkontrolovali. Na konci hodiny dostali omalovánky s počítáním. Poslední hodinu jsme šly do 5. třídy a učily jsme vlastivědu. Daly jsme jim pracovní list s obrázky, který chtěli oznámkovat. Druhý list byl o něco těžší, protože byl s obrázky, ale pracovali ve skupinách a mohli použít učebnici. Když jsme listy opravovaly, hráli žáci hru s papírky. Jelikož jsme si to nekontrolovali společně, tak nám na konci hodiny zbyl čas, proto jsme si přečetli část nové kapitoly v učebnici.

Obě dvě jsme byly trochu nervózní, když jsme šly do třídy, ale během pár minut to z nás opadlo. Učit mladší děti nás bavilo, ale na 2. stupeň bychom nešly.

Natálie Schönfeldová, Petra Štučková

Ve dvojici jsme si rozdělily přípravu na půlku. Jedna připravila angličtinu a češtinu v 5. třídě. A ta druhá připravila matematiku a češtinu v 7. třídě a v 3. B. Na jednotlivé předměty jsme se připravovaly asi jednu hodinu. Měly jsme velké obavy z toho, aby nám látka vydala na celou vyučovací hodinu. Začínaly jsme vyučovat v půl osmé. První i druhou hodinu jsme strávily v páté třídě. Nejdříve jsme je učily češtinu. Hodina probíhala vcelku poklidně. Ze začátku se styděli a nehlásili se. Ke konci první hodiny s námi začali komunikovat. Druhá hodina byla lepší. Angličtina je s námi bavila. Nejvíce

je bavily hry. Rozdíl mezi prvním a druhým stupněm byl velký. Překvapilo nás, že matematika 7. třídu bavila. Nakonec jsme měly hodně třetáčky, kteří byli velmi aktivní. Měly jsme pro ně připravený diktát. Ve všech třídách se učilo dobře. Ráno jsme byly nervózní, ale časem z nás nervozita opadla. Po této zkušenosti si obě myslíme, že bychom učitelkami být nemohly a ani nechtěly.

Karolína Vlasatá, Lucie Přenosilová

Připravu jsme si s Kačkou rozdělily. Já jsem připravovala 7. tř. a troufám si říct, že to byly na přípravu ty nejtěžší hodiny. Pracovala jsem na tom asi 4 hodiny. Kačka připravovala prvouku a angličtinu. Měly jsme připravené pracovní listy a nechaly jsme si poradit od učitelů. První hodina byla angličtina, obě jsme byly nervózní, ale nebylo to zas tak hrozný. Překvapilo nás, že si na nás děti rychle zvykly a komunikovaly. Hezké

bylo od paní učitelky, že nás tam chvíli nechala samotné. Druhá hodina byla na nervozitu nejhorší, byla to čeština v 7. třídě. Mně osobně vadilo to, jak nedávali pozor, přestože jsme se opravdu snažily udělat zajímavou hodinu. Třetí hodinu byla prvouka. Děti nás tady uvítaly a byly hrozně hodné, práci udělaly rychle, takže jsme si stihly zahrát hru, kterou nás naučily. Poslední hodinu byl tělocvik. Všichni nás strašili, že jsou hodně hádaví a že nemáme hrát ragby. Nám to nedalo a zahráli jsme si je. Opravdu se hodně hádali, brali si boty a byl tam velký křik. Myslím, že to k ragby patří. Ale přece jenom jsme šli hrát vybíjenou na kapitána. Shrnula bych to tak, že to byla super zkušenost. Bylo by dobré, aby v tom pokračovala i další devátá třída. Celý den nás bavil a klidně bychom si to zopakovaly.

Pavína Knížková, Kateřina Skřivánková

Osmáci, půjdete v našich šlépějích?

Devítka hodnotí svůj poslední školní rok

V deváté třídě jsme měli těch různých akcí asi nejvíce a také jsme se na ně moc těšili. Ta nejočekávanější byla hned v prosinci – Mikulášská nadílka. Dvanáct čertů, tři andělé, jeden Mikuláš. Trochu nevyrovnaný počet andělů a čertů, ale i tak se nadílka v našem podání vydařila. Dále následoval únorový karneval, ten devátá třída nepořádala, ale karneval se skutečně vydařil a za to patří velký dík našim parlamentákům. Další akcí, která byla celá v naší režii, byl dětský den pro první stupeň a mateřskou školu. Většinu dětí jsme znali už z předešlé akce, kdy „učila devítka“. Tak se totiž

jmenoval náš poslední projektový den, kdy jsme si předem vybrali podle rozvrhu třídy a předměty, které bychom chtěli učit. Příprava byla náročná, ale vše jsme zvládli. Pak paní učitelka Hladíková vymyslela, že bychom se mohli nějak účastnit šerpování budoucích prvňáčků. Bylo to hodně práce, ale i legrace a nakonec z toho vzniklo skvělé hudební, moderátorské a taneční vystoupení. Zvládli jsme to skvěle, i když bylo málo času na přípravu. Poslední školní den a závěrečné vyřazení nás devátáků... a hurá do světa!

Adéla Hlubečková, 9. třída

Zprávy ze základní a mateřské školy

Střípky ze základní školy

Letní prázdniny uplynuly jako voda a před námi je nový školní rok. Rád bych vám, vážení čtenáři Kopidlenských listů, při této příležitosti předložil pár informací z nejrůznějších oblastí života naší školy.

Budovy školy

Naše činnost je i nadále rozdělena do několika budov ve městě – v budově školy v Hilmarově ulici č. 89 sídlí 1. a 2. třídy a také I. i II. oddělení školní družiny. Budova školy v Havlíčkově ulici patří 3., 4. a 5. třídám a také mateřské škole a školní jídelně. Poslední budova školy v ulici Tomáše Svobody je domovem 6.–9. tříd a vedení školy.

Stav jednotlivých budov je různý. Budova školy v Hilmarově ulici č. 89 je po rekonstrukci ze začátku 90. let stále ještě v celkem přijatelném stavu. Problémem začíná být venkovní omítka školy, která již na některých místech opadá. Velkým problémem byla až doposud akumulční kamna používaná k vytápění všech prostor. Kamna byla již zastaralá a musela být nákladně opravována. V silných mrazích pak nedokázal již tento zastaralý způsob vytápění celou budovu dostatečně vytopit. V závěru školního roku proto rozhodlo vedení města o rekonstrukci tohoto stávajícího systému vytápění. Během letních prázdnin se tak v budově usilovně pracovalo, všechna akumulční kamna byla zlikvidována a celá budova byla opatřena ústředním vytápěním a plynovými kotli. Tímto moc děkujeme našemu zřizovateli a všem, kdo se na této akci podíleli, za tuto investici, jsme rádi, že

již nebudeme muset v zimním období řešit problém s teplem v této budově.

Budova v Havlíčkově ulici je nejmodernější budovou školy. V těchto zrekonstruovaných prostorách se nachází moderní školní jídelna, vybavená čipovým systémem odběru stravy, která zprostředkovává školní stravování pro žáky, závodní stravování pro zaměstnance školy a v rámci doplňkové činnosti také stravování cizích strávníků. V současné době se v jídelně připravuje zhruba 300 obědů denně a také dopolední a odpolední svačiny pro děti v mateřské škole. Provoz kuchyně zajišťují 4 kuchařky a vedoucí školní jídelny. V horních patrech budovy se pak nacházejí učebny 3.–5. ročníků, které byly zkolaudované v srpnu roku 2007.

Součástí komplexu je i mateřská škola. Stavba je více než 30 let stará, ale v nedávné době prošla generální opravou. Rekonstrukcí prošly všechny toalety, vyměněna byla všechna okna a dveře na budově, zrekonstruovány byly rozvody elektřiny, opravou prošly balkóny i střecha a celá budova byla zateplena a opatřena novou fasádou. O letošních prázdninách byla dále provedena výměna PVC na podlahách v přízemí a pořízen nový nábytek do I. patra. Na přání některých rodičů bylo vybudováno nové zastínění pískovišť na školní zahradě. V nejbližší době by měla ještě proběhnout rekonstrukce oplocení okolo celého areálu mateřské školy. Postupně tak dochází k modernizaci vnějšího i vnitřního vybavení naší mateřské školy.

Nejhorší budovou školy, co se stavebního stavu týká, je budova v ulici Tomáše Svobody. Ta je právě pro svůj stav předmětem neustálé kritiky veřejnosti. Omítka budovy je v dezolátním stavu, téměř nefunkční jsou okna, ale zanedbané je i oplocení okolo budovy. V budově chybí úplný rozvod vody a odpadů v některých třídách. Ve všech třídách jsou ve velmi špatném stavu podlahy a rozvody topení. V průběhu uplynulého školního roku byla na budově provedena rekonstrukce střechy spojená s výměnou hliníkových střešních šablon za pálené tašky a zhotoven byl také nový železobetonový strop ve 3. nadzemním podlaží budovy. V těchto prostorách byla rovněž položena nová elektroinstalace, třídy byly nově omítnuty a na závěr rekonstrukce i vymalovány. Nyní již všechny opravené prostory opět slouží žákům a výuce. Budova je zahrnuta do podaného projektu celkové rekonstrukce školského areálu, která je ale závislá na získání finančních dotací od státu. Pevně věříme, že náš zřizovatel bude se svojí žádostí úspěšný a rekonstrukce budovy a dostavba areálu školy tak budou moci zdárně pokračovat. Vnitřní vybavení budovy výpočetní a projekční technikou a pomůckami pro výuku je díky naší časté účasti v projektech financovaných z prostředků EU na velice dobré úrovni. V některých třídách na II. stupni však dosud chybí kvalitní připojení k internetu, což nám komplikuje práci s elektronickou žákovskou knížkou a třídní knihou. Do budoucna bychom toto pracoviště, ale i ostatní školní budovy rádi postupně vybavili novým žákovským a kancelářským nábytkem.

Co se týká vlastního provozu školy, neustále se snažíme nejenom díky projektům, ale také za finanční podpory zřizovatele zkvalitňovat prostředí a vybavení školy nejen pro žáky, ale i pro zaměstnance. Všichni pedagogové naší školy mají k dispozici pro přípravu na vyučování a práci s interaktivní tabulí svůj notebook, téměř všechny učebny školy jsou již vybaveny novými keramickými tabulemi, v devíti učebnách máme dataprojektory a v pěti interaktivní tabule, po rekonstrukci jsou také naše tři počítačové pracovny. Pro výuku tělesné výchovy využíváme již od prosince 2009 víceúčelovou sportovní halu, kterou máme pro tyto účely pronajato. V letním období máme možnost využít ještě areál hřiště Sokola Kopidlo a také víceúčelové hřiště, které bylo vybudováno v prostorách bývalého zimního stadiónu a je využitelné pro zimní i letní sportování.

Zprávy ze základní a mateřské školy

pokračování ze strany 24

Žáci a zaměstnanci

Základní školu v Kopidlně navštěvovalo ve školním roce 2016/2017 celkem 210 žáků, kteří byli rozděleni do 10 tříd. Na I. stupni pracovalo celkem 6 tříd o celkovém počtu 121 žáků a na II. 4 třídy o 89 žácích. Průměrná naplněnost tříd na I. stupni tak byla 20,2 žáků, na II. stupni 22,3 žáků. Průměrná naplněnost tříd naší školy činila v uplynulém školním roce 21 žáků. Školu stále využívají žáci z Kopidlna, ale i ze širokého okolí.

Vývoj počtu žáků v uplynulém období a strukturu žáků podle bydliště zachycují následující tabulky.

Žáci ZŠ a MŠ Kopidlno podle bydliště

Obec	Počet žáků
Bartoušov	2
Běchary	5
Budčevy	2
Dětenice	1
Cholenice	16
Jičín	5
Jičíněves	3
Kopidlno	150
Labouň	1
Libáň	1
MI. Boleslav	1
Mlýnec	1
Nemyčevy	1
Pševy	1
Rožďalovice	1
Staré Hradky	2
Údrnice	6
Vršce	8
Židovice	1
Žitětín	2

Vývoj počtu žáků v ZŠ a MŠ Kopidlno (vždy k 30. 6.)

Školní rok	Celkový počet žáků
00/01	393
01/02	372
02/03	358
03/04	353
04/05	342
05/06	323
06/07	308

Školní rok	Celkový počet žáků
07/08	301
08/09	277
09/10	252
10/11	256
11/12	240
12/13	233
13/14	234
14/15	225
15/16	216
16/17	210

Pokud jde o statistiku zaměstnanců, pracovalo v uplynulém školním roce v Základní škole a Mateřské škole Kopidlno 16 pedagogů základní školy, 2 vychovatelky školní družiny, 5 učitelek mateřské školy, 1 účetní, 1 vedoucí školní jídelny, 4 kuchařky, 4 uklízečky a 1 školník. Celkem tedy 34 zaměstnanců. Z 16 pedagogů ZŠ pracovalo šest na I. stupni a deset na II. stupni. Na plný úvazek bylo zaměstnáno na I. stupni šest vyučujících a na II. stupni pět učitelů. Z celkového počtu 16 pedagogických pracovníků ZŠ mělo požadovanou pedagogickou kvalifikaci 13 učitelů, tři učitelky studují vysokou školu. V MŠ jsou plně kvalifikované všechny učitelky.

Vzdělávání a školní akce

Co se týká výchovně-vzdělávacího procesu, mohu konstatovat, že jsme se i v uplynulém školním roce zaměřovali především na plnění našeho školního vzdělávacího programu a tím také naplňování výchovně-vzdělávacího procesu. Nezapomínali jsme však ani na vzájemná setkávání našich žáků se svými vrstevníky při příležitosti nejrůznějších školních akcí nebo soutěží.

V samotném závěru školního roku se některé třídy naší základní školy podrobily na základě podnětu Rady města Kopidlna elektronickému testování studijních dovedností a předpokladů.

Prvními, kdo své testy vyplňovali, byli žáci 5. ročníku. Takto vyhodnotila testování na základě podkladů a výsledků od společnosti SCIO třídní učitelka Mgr. Zuzana Kasková.

V dubnu 2017 proběhlo na naší škole Národní testování pro 5. třídu. Tohoto testování se zúčastnilo celkem 13 700 žáků 5. tříd. Z naší školy se testování zúčastnilo 18 pátáků. Testování proběhlo v českém jazyce, matematice a v obecných studijních předpokladech. Testování v obou předmětech bylo rozděleno na část tematickou a dovednostní. Vše vždy bylo porovnáno s výsledky testu obecných studijních předpokladů, kdy byl sledován studijní potenciál jednotlivých žáků a jeho využití.

V českém jazyce se naše škola řadí mezi průměrné školy a má lepší výsledky než polovina zúčastněných škol. Při porovnání výsledků testu z českého jazyka s výsledky testu obecných studijních předpokladů bylo zjištěno, že v naší škole je studijní potenciál žáků využíván optimálně, výsledky žáků v testech odpovídají úrovni jejich studijních předpokladů. Podle tabulky extrémních výsledků dva žáci naší školy dosáhli vysoce nadprůměrného, až špičkového výsledku. Až 75 % ostatních testovaných žáků předstihli celkem tři žáci naší školy.

V matematice se svými výsledky řadí naše škola mezi lepší průměrné školy, výsledky jsou lepší než 60 % zúčastněných škol. Při porovnání výsledků testu z matematiky s výsledky testu obecných studijních předpokladů bylo zjištěno, že na naší škole je studijní potenciál žáků v matematice využíván dobře. Výsledky žáků jsou na vyšší úrovni, než jaká odpovídá úrovni jejich studijních předpokladů, žáci pracují nad svoje možnosti, s jejich studijním potenciálem učitel velmi dobře zachází. Podle tabulky extrémních výsledků pět žáků naší školy dosáhlo v matematice opět vysoce nadprůměrného, až špičkového výsledku (15 % nejlepších). Celkem sedm žáků z osmnácti předstihlo 75 % ostatních žáků a jejich výkon byl v rámci všech testovaných žáků nadprůměrný.

V testu obecných studijních předpokladů předstihli 75 % ostatních žáků celkem čtyři naši žáci.

Toto testování nám ukázalo, jaké má naše škola postavení ve srovnání s ostatními školami ze skupiny stejně vybavených škol, které se testování zúčastnily. Ukázalo se, že máme žáky chytré s nadprůměrnými výsledky, ale i žáky, kteří dosáhli výkonů průměrných či podprůměrných.

Následovalo testování žáků 8. ročníku, které vyhodnotila opět na základě závěrů a podkladů společnosti SCIO třídní učitelka Mgr. Pavlína Mejzlíková.

4. května 2017 proběhlo na naší škole pro žáky osmého ročníku testování SCIO jako příprava na přijímací zkoušky. Celkem 19 žáků se zúčastnilo testování v matematice, českém jazyce a obecných studijních předpokladech.

V matematice žáci postupně odpovídali na 19 až 22 otázek během 60 minut. Jednotlivé příklady byly celkem náročné, na každou otázku bylo potřeba poměrně hodně časové dotace. Z tohoto důvodu někteří žáci bohužel několik otázek ani nezvládli zodpovědět. Přesto velmi pěkných výsledků dosáhli 3 naši žáci a v pásnu slušného průměru se ocitlo 8 žáků.

V českém jazyce žáci zpracovávali 26 až 30 otázek. Některé úkoly byly velmi složité vysvětlovány, bylo třeba si i několikrát přečíst

pokračování na straně 26

Zprávy ze základní a mateřské školy

pokračování ze strany 25

zadání, což bylo pro žáky náročné a velmi je to zdržovalo, navíc některé úkoly nepochopili a nevypracovali. Přesto velmi pěkných výsledků dosáhlo 11 žáků.

Nejvíce úspěchů zaznamenali žáci v oblasti obecných studijních předpokladů, kde odpovídali na 60 otázek. V této oblasti 4 žáci dosáhli výborných výsledků.

Bohužel někteří žáci se k samotnému testování nepostavili zodpovědně, z čehož pramení i jejich nízké procentuální hodnocení.

Celkově žáci hodnotili testování jako těžké s velmi náročnými formulacemi v zadáních úkolů.

Výsledky testování ukázaly, že v tomto ročníku máme žáky chytré, kteří se prezentovali nadprůměrnými výsledky, ale i žáky, kteří především z důvodu nezájmu o testování a vyzkoušení si přijímacích zkoušek dosáhli výkonů průměrných či podprůměrných.

Testování žáků 9. ročníku – žáci 9. ročníku byli testováni v rámci elektronického zjišťování výsledků vzdělávání Českou školní inspekcí České republiky. Testování se zúčastnilo všech 17 našich devátáků. Ti absolvovali testy z matematiky, českého jazyka a výchovy k občanství. Jednotlivé testy i otázky měly odlišnou náročnost a o úspěšnosti jejich řešení rozhodoval také přístup každého z testovaných žáků. Nejslabších výsledků dosáhli žáci v předmětu matematika, kde negativně hodnotili náročnost některých úloh. Průměrná úspěšnost školy v matematice tak dosáhla průměrných 46 %, jedna dívka překročila hranici 80 %, jeden žák hranici 70 % a dva žáci hranici 60 % úspěšnosti. Úspěšnost ostatních byla průměrná a pohybovala se v rozmezí 42–54 %.

Větší úspěšnosti dosáhli žáci v předmětu český jazyk. Průměrná úspěšnost školy zde činila 61 %. Celkem 9 žáků získalo 60 a více % úspěšnosti.

Poslední hodnocenou oblastí byla výchova k občanství. Také tady zaznamenali naši žáci úspěch, když dosáhli na nadprůměrných 61 %. Devět z nich si opět připsalo nadprůměrné hodnocení s více než 60 %, ostatní se pohybovali v pásmu dobrého průměru.

Kromě samotných výsledků testů jednotlivých žáků nám testování potvrdilo i jeden zajímavý poznatek – ukázalo se, že pro dobrý výsledek každého jednotlivce nejsou v dnešní době rozhodující pouze znalosti, vědomosti, schopnosti a dovednosti, ale velkou měrou se na úspěchu či neúspěchu podílí také vlastní přístup a ochota se soustředit a přistoupit k vyplňování jednotlivých testů zodpovědně a pozitivně.

Jistým měřítkem úspěšnosti žáků každé základní školy je také umístění jejich devátáků v přijímacích řízeních na střední školy a odborná učiliště. I v uplynulém školním roce absolvovali naši žáci devátého ročníku přijímací řízení na jejich předem vybrané budoucí působiště. Dle dosažených výsledků můžeme usuzovat, že žáci byli na své budoucí studium dobře připraveni, všichni naši uchazeči v přijímacích řízeních uspěli a na své střední školy se dostali.

Inkluze

Na začátku školního roku 2016/2017 bylo v naší škole evidováno 14 žáků s platným posudkem k integraci ze školského poradenského zařízení. Tito integrovaní žáci pracovali podle individuálních vzdělávacích plánů. Na 1. stupni pro ně probíhala dyslektická náprava jednou týdně, na 2. stupni dle individuálních potřeb žáků formou konzultací a doučování. Tři žáci jsou zařazení v rámci inkluze do dvou skupin (od 1. září 2016 dle platné vyhlášky č. 27/2016 Sb.). Inkluze probíhá formou skupinových náprav, které vede na 1. stupni Mgr. Jitka Koutníková a na druhém stupni Mgr. Zuzana Kasková.

Jeden žák má diagnostikovanou středně těžkou vadu řeči, poruchu chování má jeden žák. Pro žáky s lehkými logopedickými vadami vede logopedickou nápravu Mgr. Jitka Koutníková. Ve škole vzděláváme sedm žáků s odlišným mateřským jazykem (Vietnam, Ukrajina, Slovensko).

Dotace a projekty

V samotném závěru školního roku jsme za naši školu podali žádost o dotaci v rámci programu Výzkum, věda a vzdělávání – tzv. „Šablony“. V tuto chvíli to vypadá, že jsme byli s největší pravděpodobností úspěšní a dotaci ve výši téměř 1 mil. korun obdržíme. Díky tomu začneme v novém školním roce 2017/2018 plnit úkoly uvedené v žádosti. Ty mají vazbu především na vzdělávání pedagogů, prevenci sociálně patologických jevů, spolupráci žáků, dětí a pedagogů a také spolupráci školy a rodičů. Cílem programu je především podpora profesního růstu pedagogických pracovníků školy pomocí dlouhodobého vzdělávání a průběžného sebevzdělávání, možnost poskytnout personální podporu k předškolním pedagogům v mateřské škole a dále realizace odborně zaměřených tematických setkávání rodičů a pedagogů za účasti externího odborníka na témata související s modernizací škol a vzdělávacího systému.

Úspěch jsme zaznamenali také se žádostí o dotaci v rámci projektu „Bezpečné klima v českých školách na rok 2017“. V rámci tohoto programu, vyhlášeného ministerstvem školství mládeže a tělovýchovy, jsme během letních prázdnin obdrželi dotaci ve výši

63.500 Kč. Tyto prostředky budou využity na financování probíhajících aktivit, které přispívají k rozvoji bezpečného klimatu ve škole zejména prostřednictvím akcí zaměřených na vzdělávání a rozvoj pedagogických pracovníků.

Již několik let se naše škola zapojuje také do projektu Ovoce a zelenina do škol, na základě kterého byli v průběhu školního roku žáci I. stupně pravidelně zásobováni čerstvým ovocem a zeleninou. Novinkou nového školního roku je rozšíření tohoto programu také pro žáky II. stupně a dále obohacení dodávek ovoce a zeleniny ještě o mléko a další mléčné výrobky. Pevně věříme, že se i tento nový model spolupráce s dodavatelskou firmou osvědčí a všichni žáci naší školy ocení bezplatné dodávky ovoce, zeleniny i mléčných výrobků.

O dalších aktivitách a akcích naší školy z uplynulého školního roku se budete brzy moci opět dočíst ve výroční zprávě školy, kterou již chystáme a tradičně ji zveřejňujeme také na internetových stránkách www.zskopidlno.cz.

Všem čtenářům Kopidlenkých listů přejeme příjemné podzimní dny a žákům naší školy úspěšné vykročení do nového školního roku a mnoho úspěchů ve školní práci.

*Za kolektiv zaměstnanců ZŠ a MŠ Kopidlno
Mgr. Pavel Berný*

Zprávy ze základní a mateřské školy

Nový školní rok přinesl v mateřské škole změny

Prázdniny utekly jako voda a my se scházíme v novém školním roce 2017/2018. Do něho přivítáme v naší mateřské škole 74 dětí. Třídu „Žabiček“ ve věku 2,5 let až 5 let bude navštěvovat 23 dětí pod vedením paní učitelky Blanky Nožičkové a nové paní učitelky Žanety Rudolfové. Ve třídě „Sluníček“ bude stejné věkové složení jako ve třídě předchozí, s počtem 23 dětí. S dětmi budou pracovat vedoucí učitelka Bc. Radka Černovská a paní učitelka Ilona Ondráčková. Do tří-

dy předškoláků „Šikulů“ bude docházet 28 dětí. Do první třídy základní školy je budou připravovat a posledním rokem v mateřské škole provázet paní učitelky Bc. Martina Nováková a Aneta Šourková.

S novým školním rokem dochází ke změnám v předškolním vzdělávání.

- Novela školského zákona, zákon č. 178/2016 Sb., zavádí s účinností od září 2017 povinné předškolní vzdělávání a zavádí individuální vzdělávání dětí jako možnou

alternativu plnění povinného předškolního vzdělávání v mateřské škole.

- Mění se pravidla přednostního přijímání dětí ke vzdělávání v mateřské škole (od září 2017 se bude týkat dětí starších čtyř let, od září 2018 dětí starších tří let, od září 2020 dětí od dvou let).

- S účinností od září 2020 se rozšiřuje vzdělávání v mateřské škole na děti ve věku od dvou do tří let (mateřské školy budou muset mít pro dvouleté děti ze spádové oblasti vytvořené dostatečné kapacity).

Čeká na nás tedy náročný rok, ale také spousta zábavy, her, výletů a poznávání.

Děti se mohou těšit např. na podzimní zahradní slavnost, výlet do zoo v Chlebech, na zámek Loučeň spojený s labyrinty, do zábavního parku Tongo, na divadelní představení.

O veškerém dění vás budeme informovat na webových stránkách mateřské školy a prostřednictvím článků v Kopidlenských listech. Rodiče naleznou informace i na nástěnkách v mateřské škole.

Bc. Radka Černovská

Sdružení rodičů v roce 2016–17

Od února 2011 je předsedkyní Sdružení rodičů a přátel školy při ZŠ a MŠ Kopidlno paní Ivana Michálková. Výbor složený ze zástupců rodičů jednotlivých tříd se schází jednou za měsíc. Z finančního příspěvku 150 Kč v ZŠ a 100 Kč v MŠ hradí žákům školy jízdné na akce školy, příspěvek na lyžařský a plavecký kurz, odměny za reprezentaci a sběrové dny. Sdružení získalo grant na příští školní rok z prostředků města Kopidlno na realizaci Dětského dne a Zahradní slavnosti. Podzimní bazárky dětského oblečení a sportovních potřeb se uskutečnil v obřadní síni městského úřadu o listopadovém víkendu. Vánoční dílnička se konala 4. 12. a vyráběly se vánoční ozdoby, přáníčka a zpívaly se vánoční koledy. V lednu se uskutečnila veřejná schůze SRPŠ ve školní jídelně za účasti všech pedagogů ZŠ a MŠ a vedení města Kopidlno. V dubnu pořádalo sdružení Velikonoční zábavu v restauraci U Nádraží. Ve spolupráci s žáky 9. třídy zrealizovalo sdružení Dětský den a Zahradní slavnost.

Ivana Michálková,
předsedkyně výboru

Zprávy ze základní a mateřské školy

Všichni strážníci od dvou do devadesáti šesti let si musí v našem menu vybrat svoje oblíbené jídlo

Školní jídelna je po celkové rekonstrukci v provozu od roku 2006 a všechny její důležité provozy (sklady, kancelář, prádelna, výdejna a jídelna) se touto rekonstrukcí přemístily do přízemí budovy pavilonu v Havlíčkově ulici. Vedoucí školní jídelny je od roku 2014 paní Petra Smutná. Pod jejím vedením se mnohé mění. Položili jsme jí proto několik otázek.

Je těžké nasytit tři sta dvacet strážníků?

Celý kolektiv ŠJ se snaží vyhovět požadavkům našich strážníků, ale je to velice náročné. Naši strážníci jsou ve věku od dvou do devadesáti šesti let a všichni si musí v našem menu vybrat svoje oblíbené jídlo. Při naší práci se musíme řídit nutričním doporučením MŠMT a musíme plnit spotřební koš dle stanovených dávek. Spotřební koš dbá na optimální konzumaci určitých surovin (cukry, tuky, bílkoviny, ryby, luštěniny). Hodně sledovanou surovinou jsou ryby, a protože víme, že u dětí a žáků nejsou moc v oblibě, snažíme se nabízet ryby v různých úpravách a různé druhy (lososa, rybu mahi-mahi nebo ostrouna). Zvýšili jsme množství vydávané čerstvé zeleniny i ovoce. Dlouhodobě omezuje množství tuků a cukrů v podávaných jídlech. Podle doporučení MŠMT se také zaměřujeme na produkty regionálních dodavatelů. Zeleninu nakupujeme od dodavatelů z Kopidlno, z Dobré Vody u Hořic, z Hrubého Rohozce aj. Ovoce vykupujeme od pěstitele z Nového Bydžova a Drahozraz. Oblast regionálních dodavatelů stále rozšiřujeme.

Jak je jídelna vybavena po technické stránce?

Většina spotřebičů, které používáme, pochází již z roku 2006 a některé pomalu dosluhují a budeme je muset postupně obměňovat. Takto jsme např. v nedávném období pořídili novou myčku na sklo a také víceúčelový robot v celkové ceně asi 110.000 Kč.

Při naší práci také každodenně využíváme konvektomat, se kterým dokážeme připravit jídla za minimálního použití tuku, ve velmi dobré kvalitě a s poměrně nízkou spotřebou energie. Dnes si již práci v kuchyni bez konvektomatu nedovedeme představit, a tak se pomalu obáváme chvíle, kdy přestane sloužit. A přestože se na trhu neustále objevují nové a nové spotřebiče, které z kvalitnější přípravu jídel a umožňují použití nových surovin v gastronomii, mohou říci, že

vybavení naší jídelny je v tomto směru stále na velmi dobré úrovni.

Musí se personál školní kuchyně vzdělávat?

Kuchařky i vedoucí ŠJ si musí neustále doplňovat vzdělání ohledně své práce, a proto pravidelně vyjíždějí na krajské konference i jiné vzdělávací akce, kde sledují nové trendy ve vaření, v hygienických požadavcích a v komunikaci se strážníkem. Zároveň se musí proklatovat v bezpečnostních a zdravotních předpisech.

Našla byste v tom uplynulém školním roce něco, za co by se mohla ŠJ pochválit?

Po hygienické stránce jsme byli v minulém školním roce velmi dobře hodnoceni KHS Hradec Králové při kontrolním dnu. Toto ocenění nás velice těší, protože kontrola proběhla za velmi náročného kombinovaného provozu, kdy jsme vařili také pro zahradnickou školu, která v té době procházela celkovou rekonstrukcí své kuchyně. Kontrola se uskutečnila v době výdeje stravy dětem MŠ, žákům ZŠ, zaměstnancům i strážníkům ze zahradnické školy a cizím strážníkům. Chválíme si také spolupráci s paní Renatou Holubovou z KVC při zajišťování akcí městského úřadu (Vánoce, Velikonoce, Kopidlenské slavnosti, významné návštěvy).

Jaké novinky jste ve školní jídelně zrealizovali za dobu vašeho působení ve ŠJ?

První akce s gastronomickou firmou proběhla již v roce 2015 s názvem Vaříme s Vitou. Pro strážníky jsme společně připravovali čarodějnické menu. S gastronomickými firmami jsme pořádali další akci Vaříme s Podravkou (2016) – smetanové špagety s ajvarem a broskvový bulgur. Letos nás čeká Vaření se Zeelandií a budeme připravovat alpský knedlík. Již několik let ve spolupráci s žákovským parlamentem funguje celoroční Vaření na přání. Nejprve se jednalo pouze o návrhy jednotlivých tříd, dnes kuchařky splní přání také pedagogickému sboru, školní družině a seniorům. Od školního roku 2014/2015 najdete ve školní jídelně knihu přání, kterou žáci hojně využívají k napsání přání a návrhů. Velice rádi pořádáme akce pro žáky naší školy a tematické dny (proběhla polévková soutěž i čarodějnické menu, které je vždy vtipně provedené: polévka z myších nebo hadích ocásků, ropuší bašta, bradavické zlatonky s divotvornými šneky a zapíjeli jsme bublajícím bahnem nebo žabím lektvarem). Od školního roku 2016 jsme zavedli ovocný program pro žáky pod názvem Každý den jablíčko na tvoje zdravíčko.

Zprávy ze základní a mateřské školy

pokračování ze strany 28

Snažíme se do jídelníčku zařazovat nové suroviny (cizrna, bulgur, kus-kus, tarhoňa, špecle), nová jídla (tortilla, lasagne, soute, chili con carne, gratinované brambory), ale nebráníme se ani klasice. Do jídelníčku patří děti a žáky velice oblíbené špagety s rajčatovou omáčkou, hamburger s velkým množstvím zeleniny. Z klasiky vždy vede svíčková na smetaně s houskovým knedlíkem a kuře na paprice s těstovinami.

Co potřebujete ke své práci?

Všechny tyto náročné úkoly se nám daří plnit vzhledem k velmi dobré komunikaci a spolupráci s vedením školy a vedením města. Počet našich strážníků se každoročně zvyšuje, což svědčí o spokojenosti s naší kuchyní, a my doufáme, že tomu tak bude i nadále.

Chtěla byste říct něco na závěr?

Kolektiv kuchařek se letos loučí s jednou z nejlepších pracovnic naší jídelny Naďou Košťákovou, které bychom chtěli touto cestou poděkovat za práci, kterou pro naši organizaci vykonala. Doufáme, že naše spolupráce nekončí a budeme mít v budoucnu příležitost čerpat z jejích letitých zkušeností. A tak všichni chceme popřát pevné zdraví, hodně času na celou rodinu, na zahrádku, a zejména na roli babičky své vnučky Barunky.

Ptala se Ilona Pluhařová

Co si o školní jídelně myslí strážníci

Od té doby, co je v jídelně p. Smutná, tak je čím dál tím lepší. Hodně škol si na svoji jídelnu stěžuje, např. že nevaří dobře, ale my to máme naopak, můžeme ji jen doporučit. Jídla jsou většinou zdravá a chutná. Nejvíce se nám líbí, že skoro vždycky dostaneme dezert (moučník, nanuk). Prostředí naší jídelny je velmi čisté a nové. Výběr pití je skvělý. Naše kuchařky jsou velmi milé a ochotné. Byli bychom rádi, kdyby se kopidlenská jídelna přihlásila do nějaké soutěže nebo aby přijel pan Pohlreich a řekl svůj názor na jídelnu.

*Nela Nekovářková, Barbora Komárková,
7. třída*

V naší školní jídelně podle mě vaří hodně dobře a skoro všechno mi tam chutná, ale nejvíce mi chutná pizza. Tu umějí hodně dobrou. Vždy, když tam přijdeme, tak se na nás usmívají a vždy nám popřejí dobrou chuť. K většině jídel nám dávají i nějaký dezert. Na naší školní jídelně mi vadí, že je tam moc málo místa na sezení, a tak musíme někdy sedět u školky, to mi dost vadí. A také mi vadí, že některé dny musíme třeba 15 minut čekat v řadě. Ale jinak je naše jídelna dobrá. Někdy uvaří i některá jídla, která jsem ještě nejedl, to si myslím, že je dobré, že nám vaří i něco z jiné země než klasickou českou kuchyni. Podle mě naše jídelna patří k těm lepším v České republice a to je dobře.

Tomáš Jaroš, 7. třída

Naše jídelna je celkem dobrá. Někdy se to dá jíst, ale někdy opravdu ne. Mně osobně přijde, že když nastoupila paní Smutná, je to mnohem lepší. Každý den máme možnost si vzít jablko, pokud si přijdeme málo nasyceny nebo pokud máme chuť na nějakou sladkou a zároveň zdravou alternativu. Jídelniček je pestřejší a obsahuje nová jídla, která jsou u žáků hodně oblíbená. Co by se mohlo změnit, jsou úřední hodiny, kdy je paní Smutná dostupná v kanceláři a věnuje se strážníkům a jejich rodičům. Jinak celkově, kdybych to měla zhodnotit, tak je školní jídelna lepší než v předchozích letech.

*Kateřina Skřivánková, Karolína Vlasatá,
9. třída*

Když jsem přešla na kopidlenskou školu, hned mě zaujaly obědy, jak tady asi vaří. Hned jsem si řekla, že to tady nebude moc dobré, ale velice jsem se zmýlila. Vaří tady velice dobře, mohli by vařit i pro prezidenta. Mají tu skvělé, že se může vybírat z dvou obědů. Velice obdivuji kuchařky, jak můžou stihnout uvařit dva obědy pro cca 400 dětí, za to tleskám. Nenajdu žádnou chybu. Jídla mají výraznou chuť i servírování na talíř je hezké. Každého s úsměvem přivítají.

Šarlota Hnízdová, 7. třída

Prvňáci se pustí do Matýskovy matematiky

Prázdniny utekly jako voda a 4. září 2017 třídy kopidlenské základní školy opět ožily. Poprvé do lavic zasedlo také 17 prvňáčků „Sluníčkové třídy“. Nové žáčky přivítala třídní učitelka Mgr. Zuzana Kasková. Mnoho úspěchů ve školní práci jim přišla popřát rovněž starostka města Kopidlno Ing. Hana Masáková a ředitel školy Mgr. Pavel Berný. Poté již pokračoval další program, ve kterém žáčci předvedli své znalosti z českého jazyka a matematiky. Všichni si za to odnesli svou první jedničku. Příjemnou atmosféru prvního školního dne zpestřilo společné zpívání. Děti si poté prohlédly drobné dárky od Královéhradeckého kraje, boxíky na svačinky s překvapením z projektu „Ovoce do škol“. Přípraveny jsou pro všechny i pracovní sešity, na jejichž zakoupení přispěl finančním darem Městský úřad v Kopidlně. V letošním roce budou žáčci při výuce českého jazyka používat opět slabikář „Čteme a píšeme s Agátou“ od autorů Mgr. Aleny Bány Doležalové a Mgr. Miloše Novotného. V matema-

tice nás letos čeká pilotní ověřování „Matýskovy matematiky“, kterou vytvořili rovněž Mgr. Alena Bára Doležalová a Mgr. Miloš Novotný. Závěrem slavnostního dne se prvňáčci naučili sluníčkový rituál, který je bude

provázet první třídou. Domů všichni odcházeli s úsměvem a plni dojmů. Všem přejeme úspěšný školní rok a jejich rodičům hodně trpělivosti, důslednosti a pochopení.

Mgr. Zuzana Kasková, třídní učitelka

Zprávy ze základní a mateřské školy

Proč vždycky přicházíme o ty nejlepší bytosti?

Vzpomínka na Danu Jindrákovou

Mgr. Dana Jindráková, vdaná, 4 děti – Zdeněk, Anička, Lída, Matěj
narozena: 8. 3. 1964 Ústí nad Orlicí
úmrť: 22. 5. 2012 Jičín, ve věku 48 let, je pohřbena v Mladkově

Vystudovala:

Pedagogickou fakultu Univerzity Palackého Olomouc – vychovatelství a učitelství občanské výchovy pro 2. stupeň, Pedagogickou fakultu Univerzity Hradec Králové – rozšiřující studium speciální pedagogiky, do ZŠ Kopidlno nastoupila 1. 8. 2000, do té doby učila v ZŠ Klášterec nad Orlicí – v Pastvinách.

Třídy, v nichž byla Dana Jindráková třídní učitelkou:

Šk. rok 2000–2001, třída 4. B.

Šk. roky 2001–2006, 1.–5. třída.

Šk. roky 2006–2008, 1.–3. třída.

Šk. roky 2008–2010, 1.–2. třída.

U příležitosti Dne učitelů dostali žáci 9. ročníku v rámci hodin českého jazyka za úkol napsat nominaci svého nejoblíbenějšího učitele do soutěže Zlatý Ámos. Tato anketa se za 24 let svého trvání stala respektovanou a mediálně známou soutěží, která veřejnosti připomíná, že v našich školách učí vynikající učitelé, na které jejich žáci rádi vzpomínají. Anketa spojuje dva významné dny pro všechny pedagogy. Tradičně začíná v říjnu na Světový den učitelů a vrcholí koncem března, kdy si připomínáme narození učitele národů Jana Amose Komenského. Byť nominován do této ankety a získat zlatou korunku není nic jednoduchého, vše zajišťují výhradně žáci škol. Nominace by měla obsahovat stručnou charakteristiku vybraného pedagoga a popis jedné společně prožité příhody. Posuďte sami, jak se žáci svého úkolu zhostili.

Nominace do ankety Zlatý Ámos ZŠ a MŠ Kopidlno 2017

I když už tady tato skvělá učitelka není, je to právě ona, koho bych nominovala na nejlepšího učitele. Každý z nás může říci, že je pro nás nejlepší učitel právě ten, který nás naučil číst, psát a počítat. Pro nás byla ale paní učitelka Jindráková něco víc. Díky ní jsme do školy chodili rozhodně raději. Měli jsme rádi její příhody a příběhy její rodiny. Měli jsme ji rádi a jak moc! Přes prázdniny jsme jí posílali pohledy a psali dopisy na její adresu do Jičína anebo do rodného Mladkova. Ona nám vždy odepsala. Psala nádherně, ale nejkrásnější byly její malby. Kreslila překrásně. Ke konci druhé třídy nám čím dál tím více přibývaly hodiny s jinými učiteli a méně často jsme vídali naši

paní učitelku třídní. Vysvědčení nám už nestihla předat a do třetí třídy jsme nastupovali už s jinou paní učitelkou. Všechno, co jsme věděli, bylo, že paní Jindráková je nemocná. Naposledy jsem ji viděla na Dni otevřených dveří, to jsem byla asi ve 3. třídě. Už si nevzpomínám, o čem byl náš rozhovor, ale moc dobře si pamatuju její zářivý úsměv. Později jsme dostali zprávu, že podlehl těžké nemoci a mezi námi již není. Naše pocity se popsat nedaly a nedají. Možná až doteď jsme se o tom ve třídě nebavili vůbec. Myslím, že jsme měli strach z naší vlastní reakce, když tohle všechno zkusíme říct nahlas. Když se tak nad tím zamyslím, dítě v sedmi až osmi letech z toho všeho nemůže mít rozum, musí mít problém si tohle všechno i zapamatovat. Nejen já, ale i moji spolužáci dodnes rádi vzpomínáme na naši slavnou africkou hru. Vzpomínáme si na to moc dobře a s láskou. Tak strašně ráda bych si s ní teď popovídala, měla bych tolik otázek. Ale už ji zpět nevrátím, nikdo z nás. Jednou jsem si tak povídala sama se sebou. Proč vždycky přicházíme o ty nejlepší bytosti? Napadlo mě jediné obrazné zdůvodnění: „Kterou květinu utrheš na rozkvetlé zahradě? Přece tu nejkrásnější...“

Adéla Hlubučková, žákyně 9. třídy

Nominuji do ankety Zlatý Ámos učitelku, která byla jak skvělý člověk, tak i učitel. Moc pro mě znamenala a byla pro mě velkým vzorem. Učila nás v první a ve druhé třídě. Pamatuji si dodnes, jak s námi dělala vystoupení o Africe, zpívali jsme o slonech, tancovali jsme a lezli do baobabu. Byla to velká sranda. Byla velmi hodná, ochotná a laskavá. Její úsměv vždy ve třídě zářil jako sluníčko. V první třídě jsme poznávali květiny. Já jsem uhodla všechny, a tak mi dala velkou jedničku, tři hvězdičky do notýsku a kyselou žízlu k tomu. Vedla nás dopředu a věřila, že jednou z nás budou skvělí studenti. Myslím, že by z nás měla radost. Paní Jindráková by si titul Zlatý Ámos určitě zasloužila, i když už není mezi námi.

Lucie Přenosilová, žákyně 9. třídy

Byla to výborná učitelka a je mi líto, co se jí stalo. Nejlepší bylo, že nás naučila sehrát divadlo Baobabe baobabe. Moc jí děkuji za to, že s námi byla v 1. a ve 2. třídě.

Paulína Knížková, žákyně 9. třídy

Zprávy ze základní a mateřské školy

pokračování ze strany 30

Nominuji Danu Jindrakovou, protože na nás byla velmi hodná a pomohla nám se začátkem ve škole. Naučila nás číst, psát a počítat, což považuji za to nejdůležitější, co nám škola může dát.

Hana Drncová, žákyně 9. třídy

Nominuji paní učitelku Danu Jindrakovou, za to, že nás provedla první a druhou třídou, a za to jí moc děkuji. Nikdy na ni nezapomenu!

Kateřina Skřivánková, žákyně 9. třídy

Nemohla jsem se rozhodnout mezi dvěma učiteli, tak nominuji oba (zároveň bohužel jednoho). Učitel, který si s námi prošel prvními dvěma roky, byla milá paní učitelka Dana Jindraková, která už tu bohužel nemůže být s námi. Byla strašně hodná. Z dosavadních učitelů měla nejlepší přístup k učení, pomocí kterého nás hodně věcí naučila. Myslím si, že by si ocenění nejvíce zasloužila. Vzpomínám si na její milou tvář, která se snad nikdy nemračila. Druhou nominací by získala paní učitelka Šiftová. Vždy s ní byla sranda, takže se její výklad dobře pamatoval. Skoro nikdo se na její testy nemusel učit. Učila i mého tatku a z jeho vyprávění soudím, že to byla sice striktní učitelka, ale mého tatku dobře připravila do života. Vždy byl na její tváři úsměv, ale když se naštvála, tak se otřásaly stěny. Nikdo si netroufl paní Šiftové odpovídat (myslím to v dobrém slova smyslu). Ať už anketu vyhraje kdokoli, je to známka, že dotyčná osoba je velmi milá, u žáků oblíbená a dotyčný by na sebe měl být hrdý a v dosavadní činnosti pokračovat.

Karolína Vlasatá, žákyně 9. třídy

Tak vzpomínali na paní učitelku Jindrakovou žáci, kteří s ní ve škole prožili necelé dva roky a letos úspěšně ukončili 9. třídu. A byla to právě ona, která získala od žáků nejvíce nominací do soutěže Zlatý Ámos. Pro mě byla tato hodina českého jazyka velice emotivní a určitě nám všem dala mnohem víc, než kdybychom určovali druhy vedlejších větví. Když jsem se po konzultaci s ředitelem školy do této aktivity pustila, překvapila mě otázka, kterou mně žáci položili ihned po zadání úkolu: „Může to být i paní učitelka, která už tu není?“ Předem jsem si vůbec tuto možnost neuvedla a o to více jsem byla překvapena. Později při čtení Daniných nominací jsem měla slzy na krajíčku. Byly jsme spolu v kopidlenké škole krátce, ale většinu z toho, co popsali žáci, se mně při čtení jejich prací vybavilo. Devětácti mě velice překvapili ještě jednou, a to když zařadili tichou vzpomínku na svoji oblíbenou učitel-

Pozvánka na školní výlet od Dany Jindrakové.

ku u rozsvícené svíčky 29. 6. 2017 při vyřazování absolventů ZŠ Kopidlno. Milé, dojemné a poukazující na to, že je svým osobním pozitivním přístupem a pedagogickým působením hluboce ovlivnila.

„Devětácti, já vím, že by z vás měla paní učitelka Jindraková velkou radost. Já ji mám také, byli jste skvělí.“

Mgr. Jana Hladíková, učitelka

Na Danu vzpomínám často, hodně mi chybí. Byla to vynikající kolegyně, hodná, milá, pracovitá, férová a upřímná. Uměla poradit i pochválit. Sršela úžasnými nápady. Moc ráda jsem s ní spolupracovala, rozuměly jsme si. Vídaly jsme se i o prázdninách. Za ty roky se mi nastrojilo mnoho do posledního místečka popsaných a pomalovaných psaníček.

Dětem se věnovala už za studií na letních táborech. Práce s žáky ji moc bavila a velice si s nimi rozuměla. Snažila se jim předat co nejvíce vědomostí. Připravovala zajímavé hodiny. Nikdy nekončila se zvoněním, protože pro ně měla ještě něco, o co je nechtěla připravit. Vymýšlela vlastní pracovní listy a testy, které doplňovala nádhernými kresbičkami. Zdobila celou školu i šatnu, která se jí zdála smutná. Nelenila vylézt na štafle a nalepit výzdobu do vchodových dveří. Získala nás i pro proměnu sklepa. Jednou v něm sídlilo peklo s čerty, podruhé v něm „přezimovala zvířata“. Vybavuje se mně i její další originální akce, několikadenní projekt Uspávání ježečků.

Nezapomenu na to, když mi prvňáčky vyprávěli, že se jim narodilo písmenko „i“. Dana zavínila polínko do krajkové peřinky. Vyprávě-

la jim o písmenku a mluvila za něj. Děti úžasem ani nedutaly.

Na hodinu prvouky k nim do třídy zavítaly paní učitelky z jiné školy a divily se, jaké mají její žáci znalosti o přírodě. Když pak rozdala všem svoje testíky, děti přítomné paní učitelky předčily svými vědomostmi.

Ani na školních výletech své žáčky nešidila. Domů jsme se vracovali až k večeru, aby si to všichni náležitě užili.

I když už byla vážně nemocná, odkládala léčení, snad chtěla být ve škole co nejdéle. Později se stále zajímala a strachovala o své druháčky i o kolegyně. Jsem vděčná, že jsem mohla poznat tak skvělého člověka.

Ilona Komárková, vychovatelka

S Danou Jindrakovou jsem se znala nejen jako kolegyně ze školy, ale poslední léta jejího působení v Kopidlně jsme spolu zároveň dojížděly do Kopidlna autem. Přibíhala každé ráno, celá udýchaná, a o půl sedmé měla již často za sebou dvouhodinovou směnu v domácnosti. Nikdy jsem nechápala, jak stíhá svoje čtyři děti a dalších 20 až 25 žáků prvního stupně ve škole. Děti ale měla moc ráda, vyznačovala se velkou trpělivostí a značnou odolností vůči dětskému hemžení. Obdivovala jsem také její tvůrčí zápal a nápady, které jsou zřejmě typické pro všechny zapálené duše vyučující malé děti. Ještě dnes porůznu nacházím její pohlednice s přáním k svátku, narozeninám či dalším příležitostem plné přimalovaných sluníček, optimismu a duševního rozletu. Ačkoliv neustále spěchala, pořád dokázala zůstat v klidu. Spoustu let se rovněž těšila pevnému zdraví, neznala pojem pracovní neschopnost, vážnější nachlazení, zdravotní potíže. Jen jednou si vybavuji, že jí nebylo dobře. Potíže přetrvávaly, několikrát jsme ji přemlouvaly, aby šla k lékaři. A nakonec šla. Bohužel už bylo pozdě. Vzpomínám na naše debaty o mých připravovaných knihách. Když jsme spolu jely jen my dvě, rozebíraly jsme povahy mých hrdinů, jejich hodnověrnost pro čtenáře, jejich další osud. Cesť z Kopidlna do Jičína je protkána naším horoucím „žvaněním“, ještě dnes si při jízdě autem někdy vzpomenu, že právě někde tady, u toho stromu, keře, domu spatřil světlo světa některý z mých hrdinů. Jen Daninou zásluhou jsem tenkrát pod neuvěřitelným tlakem obtížného tématu nesmáčkla tlačítko DELETE a nezlikvidovala svoji budoucí knihu Země bledulek, která mě tak neuvěřitelně ničila. Dana se bohužel jejího vydání už nedočkala a ironií osudu se sama připojila mezi její aktéry. Dana ráda kreslila sluníčka, zřejmě proto, že sama byla takové neposedné sluníčko, které nikdy nevydrží nehybné na jednom místě. Možná podvědomě tušila, že musí žít rychleji než my ostatní...

Ilona Pluhařová, učitelka

S Jaroslavou Velartovou o letech působení na škole v Kopidlně a také o lásce ke koním

Paní učitelka Jaroslava Velartová působila téměř po celý svůj profesní život na základní škole v Kopidlně. Vzpomínám na ni jako na svoji kolegyni rád. Představuji si ji v kreslárně, největší učebně školy, ve 2. patře na konci chodby. Když jsem se po letech vrátil učit na kopidlenkou základní školu, teprve jsem si uvědomil, jak je v těchto prostorách pro učitele náročné učení. Nemyslím tím samotné žáky, vedení školy či kolektiv pedagogů, ale podmínky, v jakých výuka probíhala. Obrovské místnosti s vysokými stropy vyžadovaly trvale namáhat hlasivky, aby žáci výklad vůbec slyšeli. Dlouhé a studené chodby, vodovod pouze v některých třídách. Musel jsem si několik týdnů zvykat, když jsem po návratu z pavilónové moderní školy v Křinci mluvil k žákům tiše a oni mne neslyšeli. O to víc se mi vybavuje zvukový hlas kolegyně Jarušky Velartové, který se i přes dveře třídy rozléhal po celé dlouhé chodbě, až k jejímu kabinetu u schodiště.

Když Jaroslava Velartová studovala na Pedagogické škole v Hradci Králové, tehdy ještě pod dívčím příjmením Hrdá, učil ji kreslení můj tatínek, který na této škole působil až do jejího zrušení na začátku 60. let. Když jsme pak s manželkou začali učit v Kopidlně, často se nás otec na svoji bývalou studentku ptal. Připomínal nám, že právě ona patřila k největším talentům, které na této škole učil. Milovala už tenkrát koně, a také je nejčastěji při výtvarných pokusech malovala.

Otec znal i její rodiče, zvláště jejího tatínka, který působil jako středoškolský profesor na škole v Jičíně. Věděl, že dojíždí z Kostelce, malé vesničky na kopci nad Jičínem, kde žije v rodném domě dodnes. Že je silně fixovaná

Rodina Velartových. Zleva dcera Darina, její dcera Lucinka a klisna Gvenda, dále Terinka (8 let) a klisna Kláška. Nakonec sama Jaroslava Velartová na klisně Margitě.

na to místo, dokazuje skutečnost, že přímo v Kostelci dnes žijí její tři děti, i se svými rodinami. A její láska ke koním? Ta se během života neztratila. Naopak se plně rozvinula. Takže dnes má kolem sebe, ale i u svých dětí, početné stádo těchto nádherných zvířat.

Když jsem se jí zeptal, jak se zrodila tato její celoživotní láska, tak mně o rodové zátěži ke koním a k celému tomuto kraji na hranicích Českého ráje napsala:

Já to mám už od svého pradědečka, Václava Kratochvíla, narozeného roku 1833, který byl koňář. On dostal od císaře France Josefa dvě medaile za chov koní. Mám je dodnes obě doma schované. Jeho syna, mého dě-

dečka Františka Tomášů, který se narodil roku 1868, však koně moc nebrali. On to byl spíš technický typ, takový člověčí všeuměl. Byl dobrý muzikant a hrál asi na 7 hudebních nástrojů, znal latinské názvy všech kytek, keřů apod. V Kostelci starostoval a založil hospodářskou besedu „Svatopluk Čech“ a místní divadlo. Zkonstruoval pro něj jeviště. Přitom sedlačil a měl k tomu k dispozici všechny tehdy dostupné stroje. Byl široko daleko známý tím, že měl jako jeden z prvních svoji vlastní motorku. Postavil si dokonce doma hvězdárnu a s maminkou sledoval, jak tenkrát spadl ten obrovský tunguzský meteorit na Sibiři.

Láska ke koním se v mém případě dědila po přeslici, protože moje maminka, Ludmila Tomášů, která se narodila roku 1902, s koňmi i na koních sama dobře jezdila. A to nejen po poli, ale i do Jičína na nákupy. Tím se nám, dětem, ráda chlubila. Třeba jak jela s koněm do Kněžnic na návštěvu, a když se v noci vracela zpět, v kopci v Černých potokách u Starého Místa prý byla přepadena. To bylo pro nás pro děti to správné vzpomínání a inspirace do života. Takže nějaké vlohy k lásce ke koním jsem měla už ve svých genech. Od malička jsem za koňmi běhala, kde se jen dalo. Jezdila jsem na nich, co mi kdo dovolil. S koňmi jsem později jezdila na brigádách na Státním statku. S párem koní jsem pohrabovala, a dokonce i svážela obilí z pole.

Dcery Markéta a Darina jsou v tomto smyslu celé po mně. Syn Lukáš je zase spíše technický typ, po svém otci. Toho koně tak moc neberou. Ale odříkaného chleba největší krajíc. Dnes jich vlastní už 5. Já mám 2, Darina 4

pokračování ze strany 32

jednoho u nás má i její kamarádka. Markéta jich má 7. Vzhledem k tomu, že všichni bydlíme v Kostelci, tak tady brzy bude víc koní než lidí.

Markéta má syny Danyho a Nikiho. Niky občas koně jezdí. Lukášova dcera Hela studuje zemědělskou a ty koně má právě ona. Pak má ještě další dcery – Martu, která studuje architekturu, dále mladší Magdalénu a Barborku. Tereška a Lucinka, dcery Dariny, budou také koňařky. Tereška jezdí hodně, má už svého vlastního koníčka.

Co bys chtěla říci ještě o své rodině a svých profesních začátcích?

Kořeny má naše rodina v Kostelci. Rod Hrdých tu je od roku 1680, když se začala psát Purkrechtní kniha. Otec byl profesí technik, dělal na opevňovacích pracích (pevnost Dobrošov apod.), později v Tesle Lanškroun. Ale dělal také technologa ve sklárnách v Železném Brodě. Po válce dělal v ZPA Nová Paka národního správce. Takže nic, co by jen připomínalo kantořinu. Až v roce 1953, když byla založená PŠE (Průmyslová škola elektrotechnická) v Jičíně, tak tam šel učit. Maminka vystudovala lyceum, ale po mém narození byla hodně nemocná a starala se o rodinu. Později v životě chodila na brigády do Státního statku nebo do zahradnictví.

Otec nechtěl, abych šla po gymplu ještě dál studovat. Já si přesto tajně udělala příjímáčky na Pedagogickou školu v Hradci, za podpory svého bratra a maminky. Na škole jsem dělala sborový zpěv u prof. Vrátila, který mne angažoval ve sboru. Ukázalo se, že to je spolužák a kamarád mého otce, a na jednou bylo všechno jinak. Někaké zvláštní vzpomínky na studium v Hradci nemám. Učila jsem se docela dobře. Chodila jsem tam jezdit na koních a připomínám si, že při jednom pádu jsem si vyrazila z kloubu rameno. Brzy po mém absolvování studentům po-

stavili nové koleje. My jsme však bydleli v bývalém klášteře, po 20 lidech na pokoji. Jeden rok dokonce v nějaké hospodě u Smiřic. Bylo to tam hodně divoké, když nám v noci lezli kriminálníci dovnitř. Takže to tam bylo o strach. Jednou tam dokonce vyšetřovali i vraždu. Já jsem tenkrát ještě na škole měla svoji první výstavu kreseb, někde v prostorách školy.

A jak ses dostala učit na školu do Kopidlina?

Nastoupila jsem na praxi půl roku na 2. ZŠ v Jičíně, na Husovce. Pak mne odbor školství převedl do Kopidlina a tam už jsem zůstala trvale učit. Odkážíva mám problém dobrovolně něco opustit. A tak to bylo i s kopidlenskou školou. Během času jsem měla nějaké nabídky na přestup, ale nikdy jsem je nedokázala využít. Snad kdyby mě někdo, tak jako na začátku, poslali na povel, to bych se asi nebránila. Ale sama od sebe jsem nikam jinam jít nechtěla. Vyučování na kopidlenské škole jsem na 6 let přerušila, když byla dcera Darina ještě malá. To jsem působila na málo-třídce v Jičíně, jako vychovatelka ve školní družině. Dnes tuto školu vede jedna z mých dcer – Darina, provdaná Šindlářová.

A co tvoji žáci na škole v Kopidlně? Bylo tam hodně výtvarných talentů, které jsi našla, a vzpomínáš si na někoho?

Kdybych měla uvést několik konkrétních jmen dětí, které na škole v Kopidlně mimořádně pěkně malovaly, asi by to byla hodně dlouhá řada. A stejně bych na někoho urči-

Prokop s Ondřejem jsou nerozluční kamarádi. Jejich příběh se odehrává na konci 16. století v Kostelci na Jičínsku. Prahu Rudolfa II. opanovala renesance, ale na venkově, v kraji pod hradem Velíš, to byla doba tajemných pověstí i lapků. Kromě klukovských dobrodružství obou chlapců poznáte místní pověsti i každodenní život na vsi, řemesla a běžné práce v hospodářství.

Potkali jste někdy lajsko? Šli jste lanter? Ochutnali masojídka? Dnes již pozapomenuté pojmy vám snadno a přehledně pomůže pochopit a vysvětlit druhá část knihy. Vysvětlivky plné obrázků přibližují nejen, jak se na vesnici žilo a pracovalo, ale třeba i jaké rostliny tu běžně rostly.

Knihu můžete zakoupit u dobrých knihkupců nebo na www.bylo-nebylo.cz

tě zapoměla. Tak to raději ani nebudu zkoušet. Roli při výběru hraje i to, že někdo byl dobrý v kresbě, jiný zase v malbě. Někdo námět kresby jen nahodil a jiný ji vyplal až do konečné podoby. Těžko lze někoho zvlášť upřednostňovat.

Protože jsem si později všechny práce svých žáků ukládala do počítače a dělala z nich pracovní listy, coby náměty k výuce, tak když mám ze 20 nebo i více prací vybrat 5 nebo 8 nejlepších, tak jsem hned vedle, poněvadž každý obrázek je mi něčím výjimečný. Příkladám ukázku takových žakovských prací...

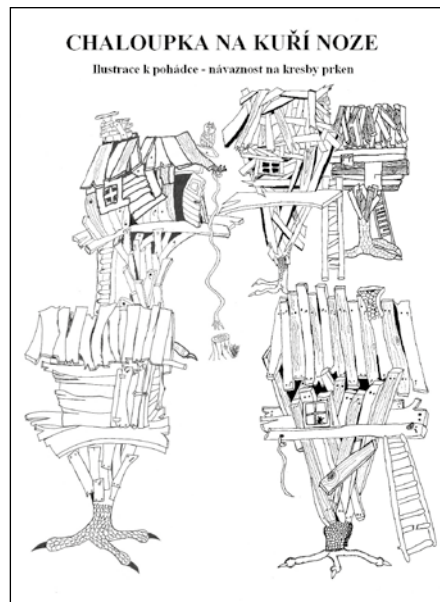
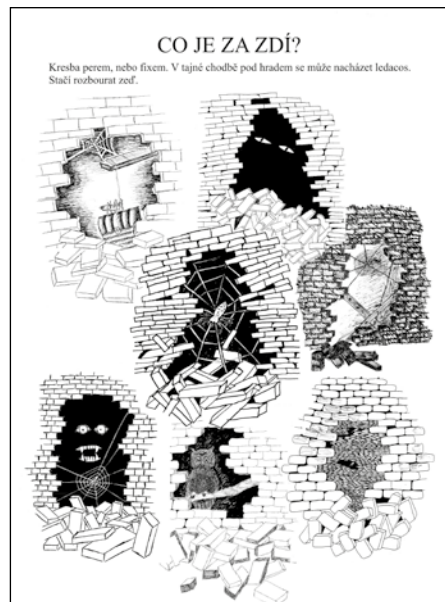
A co tvá ilustrátorská a publikační činnost? Jak jsi si n začala a co jsi stvořila?

Prvou mojí prací bylo 10 zastavení v Českém ráji. Pak následovalo *Dalších deset zastavení v ČR*. To vzniklo tak, že jsme s dětmi hodně cestovali a odevšad jsem jim dělala památeční blankety a k nějaké místní pověsti. A pak

jsem z toho později udělala knížky. *Vodníky Českého ráje* a *Podkrkonoší* jsem dělala jako reklamní materiál pro pivovar Nová Paka. Něco jsem ilustrovala též pro kolegy z kopidlenské školy Ilonu Pluhařovou – *Stulíka a Komolínu*. Poslední moje knížka *Bylo nebylo aneb jak to bylo za starých časů, když krávy chodily bez ocasu* je v podstatě o tom, jak v našem kraji blízko Českého ráje běžel život v 16. století, když tu nedaleko ještě stával vznosný hrad Velíš. První část knížky je příběh, který se odehrává kde jinde než v Kostelci. A druhá část jsou obrázkové i slovní vysvětlivky, které objasňují některé již dávno zapomenuté místní děje a pověsti. Na obrázku je propagační záložka k této mé nové knížce. A obrázek koňského sprežení je také z ní...

Jaroslava Velartová učila na kopidlenské škole výtvarnou výchovu a matematiku více než 40 let. Mnoho ze svých žáků dovedla k výtvarnému citění, mnohé i k budoucí profesi související s výtvarnou činností. Vynikala dobrou náladou, vtípem a její kabinet v 2. patře školy byl po celé roky malým výtvarným salonem, dílnou a archivem prací jejích žáků i jí samotné. Nástěnky v kreslárně a výzdoba školy po chodbách byly pro ni víc než povinností výtvarnice, ale současně i její zálibou. Měla vždy vynikající úroveň a byla tou nejlepší vizitkou její pedagogické práce a talentu vyučovaných žáků. Není pochyb o tom, že její působení na kopidlenské škole zde zanechalo nesmazatelnou stopu a nebude nikdy zapomenuto těmi, které učila nebo se kterými jako učitelka na škole působila.

Oldřich Suchoradský

Výzkumy ukazují, že Kopidlno je velmi bohaté na archeologické nálezy

Archeologické výzkumy v Kopidlně přinesly za posledních 5 let řadu pozoruhodných zjištění. Ukázalo se, že se jedná o velice bohatou a cennou archeologickou lokalitu. Počátky archeologie na Kopidlsku začaly především v souvislosti s aktivitami šlechtické rodiny Schliků již ve druhé čtvrtině 19. století. Později sem zasáhly aktivity lokálních i významných archeologů 2. poloviny 19. století, jmenovitě J. Černého a L. Šnajdra. Ani nález zlaté keltské mince v Kopidlně, nejpozději z let 1888–1891 (nebo zřejmě nedlouho předtím), nevyvolal archeologický ohlas. V období 1. republiky nastal útlum, který trval až do konce 20. století. Určitou roli sice sehrálo městské muzeum, pro které J. Hammerbauer získal nepočtený odborně problematický fond archeologických nálezů, ovšem se zřetelnými mezerami především v evidenci. Teprve od roku 1989 nastal pozitivní obrat od podprůměrných archeologických výsledků.

Podívejme se ve stručnosti na nejdůležitější nálezy. Z plošně rozsáhlého katastru Kopidlna jsou zmiňovány neověřitelné nálezy kosti prehistorické fauny, např. mamuta a nosorožce. Doloženy jsou nálezy broušené industrie, např. kultury s vypíchanou keramikou nebo obecně neolitické. Při stavbě železnice se na farském poli našla bronzová sekera s ouškem (pozdní doba bronzová) a bohužel nelokalizovatelný žárový hrob kultury popelnicových polí. Kromě zmíněného nálezu laténské zlaté mince (čtvrtinka/třetinka statéru) zůstává 52 položek někdy sporných informací z databáze Archeologického ústavu AV ČR v Praze, z nichž naprostou většinu tvoří ojedinělé nálezy nebo neúplná zjištění datované do vrcholného středověku až novověku.

Podstatnější jsou nedávné, zatím částečně publikované výzkumy. V roce 2012 prozkoumal P. Horník při stavbě ČOV vzácný hrob kultury nálevkovitých pohárů (pozdní doba kamenná – eneolit). Dále zde byly zjištěny archeologické situace datované do období neolitu a lužické kultury. Na téměř staveništi o rok později prozkoumal R. Novák v rýze pro elektro-přípojku několik objektů a pozůstatků kulturní vrstvy. Byly zde zjištěny nálezy keramiky datované do neolitu (kultura s lineární keramikou a vypíchanou keramikou). V roce 2013 byla nalezena a prozkoumána týž autorem rozsáhlá archeologická lokalita v prostoru dnešní ulice Luční. Byly zde zjištěny půdorysy pravěkých domů, z nichž je nejlépe datovaná polozemnice (objekt 178), a to do období časného latěnu (5. století před Kr.). Jedná se o první známý takto kulturně zařazený objekt z Jičínska, respektive regionu povodí horní Cidliny a Mrliny v severovýchodních Čechách. Byly zde ale také zjištěny nálezy dokládající sídlení v období neolitu a kultury nálevkovitých pohárů. U poslední zmíněné kultury můžeme sledovat prostorový vztah sídliště a pohřebiště (viz výše), což je naprosto ojedinělý jev, který si zaslouží zvláštní odborné vyhodnocení.

Poslední archeologický objev lokalizujeme

do ulice Vackova. Zde před č. p. 81 a 84 bylo zjištěno souvrství usazenin s archeologickými nálezy překryté novodobými navážkami. Vrstvy usazenin s archeologickými nálezy jsou v hloubce ca 1 m od povrchu a více. Jedná se o hnědošedou jemně zrnitou usazeninu se silnou příměsí organické složky (především dřeva) a sirovodíkovým zápachem. Usazenina obsahuje také keramické zlomky nádob, zvířecí kosti se stopami řeznických a kuchyňských zásahů, mazanice, uhlíky, a dokonce artefakty (výrobky) z organického materiálu (především dřeva). Tato nálezková vrstva je v tuto chvíli datována podle keramiky do časového intervalu od 13. do 16. století. Keramika je neglazovaná, některé kusy jsou z hrubšího keramického těsta s jemnou příměsí slídy, jiné jsou z jemně plaveného materiálu. Všechny zlomky keramiky jsou kvalitně vypálené, jedná se o nádoby, které byly vytvořeny na hrnčířském kruhu.

Nalezené dřevěné artefakty nelze prozatím všechny funkčně interpretovat (nevíme zatím, k čemu v minulosti sloužily). Jsou v tuto chvíli v rukou specializovaných konzervátorů. Mezi výrobky ze dřeva jsou zastoupeny například šindele. Lze jen konstatovat, že archeologické nálezy a obecně veškeré artefakty ze dřeva z období vrcholného a pozdního středověku jsou velice vzácné.

Nálezková vrstva je také velice bohatá na pozůstatky vegetace (fragменты neopracovaného dřeva, větve, stonky rostlin, semena atd.), a to díky trvale v o d n ě l ě m u prostředí, které brání rozkladným procesům. Tyto nálezy jsou cenným vodítkem k rekonstrukci životního prostředí na okraji vsi/městečka v uvedeném období.

Vrstva s nálezy je směsí minerálních vodou vytříbených jemných frakcí s bohatou příměsí organické složky. Takový

sediment vzniká ve vodním sloupci a pravděpodobně se zde jedná o zaniklé rameno vodoteče (Leštiny) nebo pramenitou pánev, kam byl v minulosti vyvážen odpad (jak domácí tak výrobní). Území v okolí křižovatky ulic Vackova a Hilmarova bylo v minulosti nazýváno husí rynek. Ten byl v minulosti opakovaně postihován záplavami, naposledy ještě na počátku 20. století (o čemž svědčí písemné prameny).

Zjištěná nálezková situace má mimořádně velký potenciál pro pochopení životních podmínek a materiální kultury obyvatel Kopidlna ve vrcholném, pozdním středověku a raném novověku. Zvolená metoda archeologického výzkumu má za cíl zajistit dostatečné množství nálezů a vzorků pro environmentální a archeologické analýzy. Význam lokality vzrůstá ve spojitosti s nejnovějšími nálezy pozůstatků obydlí a dalších objektů z pozdního středověku na náměstí. Na celkové výsledky, které nebyvalou měrou rozšíří poznatky o minulosti Kopidlna, si musíme ještě nějaký čas počkat. Získání nálezů a dokumentace nálezkové situace je jen menší část všech archeologických úkonů, které vedou ke znovuoživení minulosti.

Radek Novák

HLEDÁME Dobrovolníky DO CENTRA SASANKA V KOPIDLNĚ

Pomoci můžeš i TY...

KOMU? Nezletilým dětem, mládeži.

S ČÍM? Doučováním, volnočasovou aktivitou, kreativitou...

KDE? V ambulanci SASanky v Kopidlně (vchod je ze zadu budovy Kulturního střediska)

Oblastní charita Jičín
Vrchlického 824,
506 01 Jičín
www.jicin.charita.cz

Dobrovolník

Může být velkým kamarádem dítěte (6-15 let)

Může pomoci s učivem základních škol

Může být partákem ve stolních, sportovních hrách

Kontakty:
Dobrovolnické centrum
733 741 692
dobrovolnici@charitajicin.cz

CENTRUM SASANKA

Hilmarova 86
Kopidlno
730 806 186

www.jicin.charita.cz

PO 9-12
ÚT 13-16
ČT 10-12, 13-16

Pan Břetislav Válek z Mlýnce vzpomíná na dobu německé okupace

Obec Mlýnec bývala, kvůli velkým sociálním rozdílům, vesnicí se silným sociálním cítením. Už před válkou se tu hodně lidí zcela veřejně hlásilo ke komunistům. Vedle naší rodiny to byli sousedé Novákoví, ale též Sedláčkovi, Šoltysovi, Paličkoví. Mezi komunisty se počítal i Voves, Vynikal a mnozí další. Hodně voličů měli komunisté ve Dvoře Filipín. To se jen posílilo bezprostředně po skončení války. Můj tatínek byl velmi přímý člověk. Když se mu něco nelíbilo, tak to dokázal říci nahlas a lidem přímo do očí. A ti obyčejní lidé si toho vážili a oceňovali. Já jsem se snažil chovat a žít stejně jako on. Je to na hony vzdáleno tomu, jak se dnes chovají naši poslanci. Ti se nechají do parlamentu zvolit jen proto, aby si nahrabali majetek a peníze. Já jsem byl jeden čas také ve vysokých funkcích. Pro mne ale neexistovalo, abych se z titulu funkce choval neskromně a koukal z ní pro sebe nebo své blízké vytěžit nějaký prospěch. Žil jsem vždy skromně a byl přísný sám na sebe. To aby nevzniklo ani nejmenší podezření, že chci svoje postavení nějak zneužívat.

V obci před válkou bylo jen pár nezadlužených baráků. Na většině domů byly dluhy, protože zděné domky, co si jejich majitelé postavili třeba tam u Dvora, tak si na ně museli půjčit. To platilo o Sedláčkovi u Dvora, Koutovi, Seidlovi, Milském, obou Kubánkových. Hlaváček si tehdy nepůjčil, ale docela se při stavbě domku udřel. Paradoxem však je, že si majitelé domků za německé okupace skoro všechny dluhy dokázali splatit. Krmili

„na černo“ prase a „pražáci“ k nim jezdili pro maso a kupovali ho od nich. Tatínek to ale tak dělat nemohl. Věděl se o něm, že je komunista, takže jsme byli stále středem pozornosti svého okolí. Za války jsme tu měli opakované prohlídky. Počítám, že tak nejméně čtyřikrát nám to všechno v baráku obrátili vzhůru nohama. Poprvé to bylo gestapo. Vidím zcela živě, jak k nám přijelo. To jsme zrovna ve stodole mlátili žito na povřísla a najednou před námi zastavilo auto. Tatínek nám říká: „Děti, utečte tady zadem k Sedláčkovům!“ To byla moje teta. Už tušil, co se bude dít, a chtěl nás takového zážitku ušetřit. Gestapáci nám obrátili barák vzhůru nohama. Pamatuji se na to, že jsme jako děti měly polici na učení a dole na prknu byly nějaké noviny. Jednou jsme je měnili za čisté. A tehdy, už to bylo po té prohlídce, jsme zjistili, že tam byly celostránkové fotografie Lenina a Stalina z časopisu Svět sovětů. Byly sice otočené obrázkem dolů, ale kdyby to bývali Němci našli, tak už to samotné by stačilo k zatčení rodičů. Němci komunisty nenáviděli. Však jeden z nich, ve vysokých botách a koženém kabátu a v klobouku – tak jak se zobrazují ve filmech, při odchodu z prohlídky tatínkovi řekl: „Bejt komunist, tak viset jak Žid!“

Ve škole byl řídící Strnad a on byl tak tro-

chu na „holčičky“. Pak to na něj prasklo, ale rodiče těch poškozených děvčat jim nechťeli dělat ostudu a nešli s tím nikam veřejně ven. Ale otec se sousedem Novákem to nesmlčeli a on musel z Mlýnce okamžitě z místa učitele odejít. A tatínek si potom právem myslel, že se mu učitel za to mstil tím, že ho Němcům opakovaně udával. Také tu byla na prohlídce Říšská policie. Stále nás hlídali a my jsme nemohli mít navíc ani jednu slepici, natož prase.

Takže nám dluhy zůstaly a tatínek za války nesplatil ze svého dluhu ani korunu. Ale sám říkal, že když si půjčil peníze na novou stodolu, že to byly poctivé peníze a zase ji poctivými penězi splatí. Jistě, kdyby měl možnost, samozřejmě by lidi z města také podporoval. Oni to také tehdy neměli lehké a byli to tenkrát chudáci. Je pravda, že mezi nimi byli i takoví, kteří u nás na vesnici nakoupené potraviny v Praze prodávali dál a mnohem draž, než je tu koupili, a šmelili s nimi. Využívali dobu pro své osobní obohacení. My jsme byli hlídáni tak, že jsme nemohli prodat na černo ani slepici. Všechno jsme museli odvést a mít jen to, co je nahlášeno.

Jednou ráno koukáme oknem, jak soused Jirka Novák tlačí 200litrový barel s petrolejem, kterým se tenkrát večer svítilo v petrolejových lampách. Otevřel si naše vrata a sud odkulil dozadu za chlívkou. Za chvíli se objevil s druhým. Otec mu vyšel naproti a ptal se ho, co to má znamenat? Proč mu dává sudy na dvůr a vystavuje ho tím nebezpečí postihu, kdyby přišla kontrola. A on že to potřebuje schovat, že to má doma na „černo“. Otec měl obavu, aby ho třeba následně neudal. Takže soused musel sudy odvalit okamžitě zpět domů. Tak takové jsme měli za německé okupace sousedy. Neváhali ohrozit život druhých, pro vlastní prospěch. Dodnes nevím, zda to nebyla od něj provokace a zda nás tak nechťel Němcům udat. I takto se tehdy choval „komunista“...

Byla to doba zlá a těžko po letech někoho nějak soudit. Byla to doba, která prověřovala charakter lidí. Obstát nebylo snadné a naše rodina, já si to alespoň myslím, v té těžké době obstála. A pak přišlo jaro roku 1945 a s ním osvobození od fašistů. Ale o tom až příště.

Z rozhovoru v srpnu 2010, který je v plném znění uložen v příloze kroniky obce Mlýnec.

(osu)

Masopust ve Mlýnci.

Sjezd rodáků a přátel Mlýnce v roce 1972

V posledním čísle Kopidlenských listů jsem vzpomínal na dobu, kdy byla ve Mlýnci definitivně zrušena škola a Mlejnečtí se rozhodli, že si nenechají zrušit společenský a kulturní život. Založili si Osvětovou besedu a za podpory místního národního výboru a JZD uspořádali pro děti zdařilý Dětský den, za účasti Československé televize. Úspěch setkání byl takový, že inspiroval k pokračování.

Někdy kolem Vánoc roku 1971 se zrodil nápad uspořádat ve Mlýnci sjezd rodáků a přátel obce. Bylo to v době, kdy uspořádat takové setkání ještě nebylo běžné. V okolí Kopidlna jsme byli určitě jedni z prvních, kde se k naplnění takové myšlenky rozhod-

ciátorem byl a připravil ji pro tisk pan řídící Alois Koudelka. Podívejme se do ní a zalistujme v její utlé podobě.

Úvodní slovo v ní má předseda přípravného výboru pan Rudolf Kout. Následuje básnička BUĎ POZDRAVENA, VESNIČKO, od spisovatele a básníka J. Šembery. Dále je článek paní Marie Brzákové o vzniku a nejstarší historii obce. Následuje delší stať pana řídícího Koudelky o historii obce po roce 1945. Od stejného autora je i článek o mlýnecké škole a učitelích působících zde v celé její historii, až do jejího uzavření v roce 1969. Předseda JZD Břetislav Válek sepsal vznik a působení JZD v obci. Studentka Irena Koutová vzpomínala na své dětství a mládí

Následoval článek pana Kouta o drobných pamětihodnostech z dávné i současné doby v Mlýnci. Čtenáře jistě zaujala vzpomínání slavného rodáka a vynikajícího sportovce pana Václava Martínka a jeho vyznání krásné přírodě okolo rybníka Zrcadlo. Brožuru uzavírají verše básníka Ivana Skály a Vítězslava Nezvala.

Několik týdnů před konáním sjezdu se v obci uklízelo. Během jara byl opraven plot kolem školy a čerstvě natřen barvou. Na něm se podíleli vedle pana R. Kouta další sousedé – František Jampílek, Jarka Kubánek, František Pelant, Josef Švorc a mnozí další. Poslední týden před konáním sjezdu se Mlýnec, stejně jako loni před Dětským dnem, převlékl

li. Na přelomu starého a nového roku byl ustanoven organizační výbor, ve kterém vedle představitelů obce – předsedy MNV Jiřího Vodičky – nechyběl předseda JZD Břetislav Válek, vedoucí Osvětové besedy Rudolf Kout, ale také bývalý řídící a tajemník MNV Alois Koudelka. Ten už v té době v obci sice nebydlel, když se přestěhoval do Radimi u Jičína, ale byl jedním z hlavních organizátorů této myšlenky. Ve výboru nechyběli zástupci místních společenských a politických organizací, např. za hasiče Jiří Pešava, za Dohlížecký výbor Jednoty František Pelant.

Týden po výroční schůzi JZD se zástupci organizací sešli a nabídli spolupráci a pomoc v přípravě sjezdu. Pan Rudolf Kout sháněl adresy bývalých obyvatel Mlýnce, odstěhovaných po celé republice. Brzy jich sehnal několik desítek. Přípravný výbor se pravidelně scházel v knihovně, umístěné v budově bývalé školy, a řešil organizaci setkání a její finanční zajištění. Byl definitivně určen termín sjezdu, na mlýneckou pouť 1. a 2. července 1972. Na návrh pana řídícího Koudelky, který na jednání výboru dojížděl, bylo rozhodnuto vydat k slavnosti almanach vzpomínek a dokladů o současném stavu života v obci. Počátkem června byl sestaven zvací dopis, namnožen a panem Koutem rozeslán na všechny zjištěné adresy.

Středem zájmu výboru pak byla brožurka, kterou se výbor rozhodl ke sjezdu vydat. Ini-

ciátorem byl a připravil ji pro tisk pan řídící Alois Koudelka. Podívejme se do ní a zalistujme v její utlé podobě.

Mlýnec je malá ves. Děda a teta tady učili. Rádi jsme tam jezdili. Rádi jsme vzpomínali, jak jsme se chodili koupat do říčky pod most u zastávky. Často jsme chodili do lesa na houby. Blízko závor na hrázi jsme topili ohniček a tatínek nám tam upekl brambory.

Mlýnec je malá vesnice, ale lidé se tam mají jako ve městě. Skoro každá rodina má své auto. Aby si lidé žili jako ve městě, o to se stará MNV. Okolo MNV je krásně nabarvený plot.

Ve Mlýnci je velký rybník. Když zamrzne, je z něho jedno velké kluziště. V létě je plný ryb a kachen. Do lesa není daleko. Les je tam plný hub a lesních plodů. Ve Mlýnci je krásná vlaková zastávka. Po kolejích se dá dojet až do Prahy nebo na druhou stranu do Jičína.

Děda ani teta tam už nejsou. Všichni rádi na Mlýnec vzpomínáme. Alespoň když tudy někdy projíždíme autem.

ciátorem byl a připravil ji pro tisk pan řídící Alois Koudelka. Podívejme se do ní a zalistujme v její utlé podobě.

do gala. Všude po vsi se uklízelo, sekala se tráva na veřejných prostranstvích, ošetřovaly záhony květin, aby vesnice v den konání slavnosti byla pro hosty co nejlépe připravená. Počasí se ale ani tentokrát příliš nevyznamovalo. Od rána bylo zamračeno a po nočním dešti bylo mokro. Během dne se sice vyčáslilo, ale stále byla docela nepříjemná zima, neobvyklá na začátek července. Teplota vzduchu během dne nepřesáhla 20 °C.

V den konání sjezdu, v sobotu 1. července 1972, mám ve svém diáři zaznamenáno: *Probudili jsme se kolem 6. hodiny ranní. Já jsem ještě stihl na kole dojet do Kopidlna na nákup. V obci zatím probíhala od rána nikým nevypsaná soutěž. Komu přijede na slavnost nejvíce hostů? I my jsme se do ní zapojili, a tak k nám přijela na návštěvu manželčina nejmladší sestra Alena. Vlakem o 1/2 11 z Hradce Králové přijel můj tatínek Oldřich a jen o chvíli později vzácný host z Prahy – paní Marie Kalendová. Za války u babičky a dědy v jejich hospodě sloužila. Po válce se vdala a ke svým bývalým zaměstnavatelům do Mlýnce každý rok o prázdninách jezdila na návštěvu. Nemohla chybět ani na srazu přátel, ačkoliv už v obci žilo jen málo lidí, které z doby jejího působení v hospodě u Čížků znala. Pro nás mladší byl její*

pokračování ze strany 36

příjezd pokaždé mimořádnou událostí. Byla skvělou vypravěčkou. A když se s babičkou Marií daly do vzpomínání a předváděly lidi, o kterých mluvily, bylo to jako představení v opravdovém divadle. Byli jsme moc rádi, že na slavnost přátel Mlýnce opět a ráda přijela.

U nás doma slavnost začala bohatým obědem a po něm jsme se odebrali spolu s dalšími Mlýneckými a jejich hosty na místní hřbitov, kde ve 14 hodin sjezd uvedl pan řidič Alois Koudelka. Uvítací řeč měl představa MNV Jiří Vodička a za přípravný výbor pozdravil přítomné rodáky a přátele, u hrobu padlých rodáků v světové válce, pan Rudolf Kout. Mimo jiné tam shromážděným rodákům a přátelům řekl:

Jménem přípravného výboru vás všechny ve Mlýnci srdečně a upřímně zdravím. Malebná vesnička Mlýnec si přivolala své rodáky a přátele, co svoje staré známé, aby zde opět strávili několik okamžiků ve vzpomínkách na doby, které tu prožili.

Jsmo rádi, že jste poslechli jejího hlasu. Kdo by také odolal touze zajet v místa, kde v rámci tak krásné přírody může ožít vzpomínky na dny snů i práce, na dobu mladistvých výbojů, na léta přípravy pro občanský život i povolání.

Sešli jsme se tu všichni, zástupci nejrušnějších generací. Sešli jsme se s úsměvem na rtech, se zářícími plaménky v očích, s tisíci krásných vzpomínek, s kyticí nových plánů a nadějí, se srdcem kypícím radostí, s duší vzrušenou blahem, vaše oči se znovu potěší pohledem po utěšených nivách, nám všem milé vesničko, po zjizvých přátelích a známých.

Průvod se po slavnostním začátku vrátil přes celou obec do prostoru před bývalou školou. Na Drobečkově zahradě byl postaven parket, kolem zřízeny provizorní lavičky. Vařilo se bohaté občerstvení v kuchyňce ve škole. Muzika vyhrávala a sousedi i jejich přátelé se dobře bavili. Počasí však bylo natolik nepříjemné, že

se postupně většina účastníků přesunula do prostor bývalé školy, do školní třídy a na chodbu, kde bylo teplo. Točilo se tam pivo, vařila káva a teplý čaj. Mnozí tam vydrželi v družné zábavě až do časného rána.

Ještě v neděli se tam dojížděly a dopíjely zásoby, které byly k oslavě připraveny.

V průběhu nedělního dne se hosté postupně z Mlýnce rozjeli domů. Odváželi si mnoho vzpomínek a připomenutí na své dětství a mládí. Tím nejcenějším však byla četná setkání lidí, se kterými po léta žili, ale osud je postupně rozdělil a přesunul daleko od rodné obce. Jak setkání potvrdilo, tato vesnička jim i po letech zůstala milá a blízká. Sjezd rodáků a přátel obce Mlýnce byl památným mezníkem v její bohaté historii. (osu)

Poradna

Bývalý muž mi neplatí alimenty, co mám dělat?

I tak začínají některá setkání s klienty v naší poradně. Podobně začala i paní Anna, která se před 2 lety rozvedla, a její bývalý manžel hradil výživné velmi nepravdělně. Paní Anna má s bývalým manželem 4 děti, bydlí u svých rodičů a pracuje jako prodavačka s nepříliš velkou mzdou a výživné je pro děti důležité. Bývalý manžel se odstěhoval do Německa, aby „si vydělal více peněz a mohl posílat vyšší výživné“. To se ale nestalo, výživné posílal nižší, nakonec požádal soud o jeho snížení. Děti paní Anny zjistily z facebooku, že jejich otec si koupil motorku, cestuje po Německu s novou partnerkou a kupuje si i další věci. Paní Anna se velice rozzlíla, a rozhodla se něco podniknout. V té době dostala i kontakt na občanskou poradnu v Jičíně.

Pracovnice jí postupně pomohla řešit její situaci, ať už se jednalo o přípravu na soudní řízení pro snížení výživného, nebo o samotné vymáhání dlužného a běžného výživného. Paní Anna se za podpory pracovnice byla schopná připravit na soudní jednání nebo si sepsat a podat návrh na zahájení exekuce pro výživné. Zjistila, že je schopna zvládnout více věcí, než myslela. Nakonec uspěla nejen u soudního jednání (soud rozhodl o snížení výživného zamítnutím návrhu bývalého manžela), ale povedlo se jí vymoci i dluh na výživném a bývalý manžel znovu začal platit i běžné výživné.

Pakliže jste v podobné situaci jako paní Anna nebo zažíváte jinou nepříznivou situaci, můžete hledat pomoc v občanské poradně. Najdete nás v ulici Vrchlického 824, Jičín (dům s pečovatelskou službou, 3. patro), popřípadě nás můžete kontaktovat na čísle 736 472 676 či e-mailové adrese op-jicin@ops.cz. Více informací najdete na www.ops.cz.

Mgr. Kateřina Kaizrová,
sociální pracovnice

Provozní změny na sběrném dvoře a v zařízení k využívání stavebních odpadů v Kopidlně

V Kopidlně v lokalitě „Na Osouši“ mohou občané odkládat odpady do dvou zařízení, do sběrného dvora a do zařízení k využívání stavebního odpadu. Od 1. 8. 2017 má každé zařízení svou obsluhu a provozní dobu. Do každého zařízení je povoleno odkládat určitý druh odpadu. V provozní době sběrného dvora bude přijímán pouze odpad určený do sběrného dvora, v provozní době zařízení k využívání stavebního odpadu bude přijímán pouze odpad určený do tohoto zařízení.

Sběrný dvůr Kopidlno

Sběrný dvůr provozují Severočeské komunální služby, s. r. o., Jablonec nad Nisou. Na sběrný dvůr je přijímán tento odpad: velkoobjemový odpad (předměty, které se nevejdou do popelnice – např. koberce, nábytek), nebezpečný odpad (obaly se zbytky nebezpečných látek, barvy, laky, rozpouštědla, kyseliny, nepoužitelná léčiva...), pneumatiky z osobních aut, vyřazená elektrozařízení, kovy, bioodpad rostlinného původu (do 31. října), pytle s vytríděnými plasty z domácností, krabicemi po nápojích a kovy.

Provozní doba:

středa: 13.00–15.00 hod.

pátek: 12.30–15.30 hod.

sobota: 7.30–10.30 hod.

obsluha: p. Říha, telefon: 739 025 987

Zařízení k využívání stavebního odpadu Kopidlno

Zařízení k využívání stavebního odpadu provozuje město Kopidlno. Do tohoto zařízení je od občanů přijímán stavební a demoliční odpad z jejich nemovitostí v Kopidlně a jeho částech – stavební suť, beton, cihly, tašky, zemina a kamení, odpad nesmí obsahovat nežádoucí příměsi (papír, lepenka, dřevo, kovy, izolace apod.) a nebezpečné složky odpadu (např. azbest).

Provozní doba:

středa: 13.00–17.00 hod.

pátek: 14.00–18.00 hod.

sobota: 7.30–11.30 hod.

Do zařízení je přijímán stavební odpad zpravidla od 1. 3. do 31. 10. v závislosti na kli-

matických podmínkách. V podzimním období může být provozní doba omezena.

obsluha: p. Havlík, telefon: 737 681 357

Odpad do obou výše jmenovaných zařízení je přijímán pouze od občanů města Kopidlno a jeho částí Pševs, Drahoraz, Mlýnec, Ledkov a od vlastníků nemovitostí na tomto území určených k rekreaci.

Monika Kovářová

inzerce

PÍSKOVNA UJKOVICE

Písek tříděný a netříděný

Doprava písku

Drcení a třídění stavebních materiálů

telefon:

expedice: 722 820 167

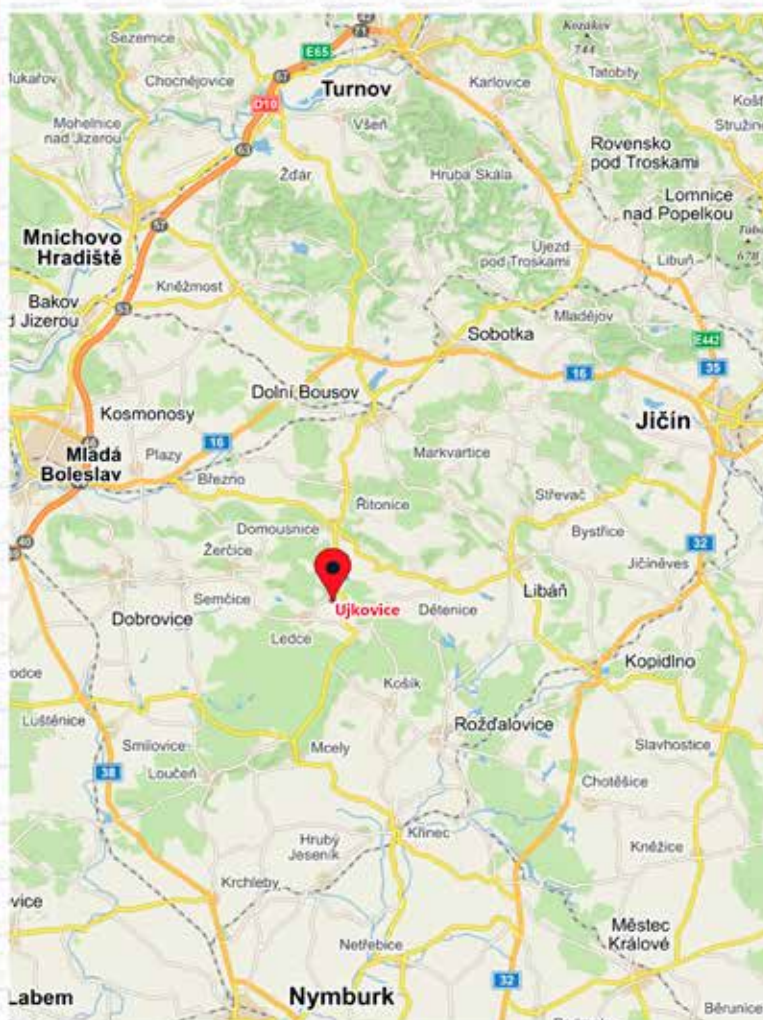
doprava: 720 489 353

drcení, třídění materiálu: 602 351 159

e-mail: ladislav.seda@centrum.cz

WWW.PISKOVNAUJKOVICE.CZ

Děti si osvojily zásady bezpečnosti

Kulturní a vzdělávací centrum pod záštitou starostky města Hany Masákové ve spolupráci s Besip a složkami integrovaného záchranného systému připravilo na první zářijový týden pro děti ze ZŠ a MŠ Kopidlno akci „Bezpečně do školy“, při které se seznámily s prací záchranné služby, policie a hasičů a osvojily si zásady bezpečnosti nejen v silničním provozu. (rh)

Být policistou je šancí a zároveň výzvou pro tebe!

Výhody práce u Policie ČR: za rok šest týdnů dovolené

- ozdravné pobyty
- jistota pravidelného měsíčního příjmu
- služební příjem již při nástupu přes 20.000 Kč hrubého
- po 15 letech doživotní výsluhový příspěvek
- možnost profesního i kariérního růstu
- možnosti studia při zaměstnání

Podmínky přijetí do služebního poměru:

- věk nad 18 let
- bezúhonnost (čistý trestní rejstřík)
- minimálně středoškolské vzdělání s maturitní zkouškou
- zdravotní, fyzická a osobní způsobilost

Jdeš do toho? Rádi tě přivítáme mezi námi! Osobně ti vše vysvětlíme a názorně ukážeme.

Kontakt pro tebe:

KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE
KRÁLOVÉHRADECKÉHO KRAJE
Odbor personální
Oddělení personálního řízení
a odměňování

Balbínova 24
506 01 Jičín
Mgr. Renata Erlebachová

Tel.: +420 974 533 400
e-mail: renata.erlebachova@pcr.cz

Seber svou odvahu a přijď mezi nás!

Přestávky domácích utkání chceme divákům zpříjemnit soutěží s odměnou

Odstartoval nový soutěžní ročník 2017–18. Je na místě alespoň ve zkratce přiblížit divákům, co mohou na našem fotbalovém stadionu očekávat. Áčko mužů, i když mělo na jaře slušný start a čelem tabulky řádně zamotalo, ke konci soutěže štěstí a síla opustily a sen o postupu do kraje se rozplynul. B tým se potýkal s nedostatkem hráčů, proto se vedly diskuse, zda jej přihlásit, či nikoliv. Až hlasování rozhodlo o účinkování druhého týmu ve III. třídě. Dorost jsme po dohodě s Libání přihlásili do krajské soutěže, kdy na podzim bude sdružený tým vystupovat pod názvem Libáň/Kopidlno a hrát na hřišti v Libáni. Na jaře 2018 se zápasy přesunou na kopidlenský stadion a tým ponese název Kopidlno/Libáň. Žáci by měli mít 12 startujících a vedle týmů z okresu Jičín by se mělo zajišťovat na hřišti semilských týmů do Košťálova, Nové Vsi nad Popelkou a Přepelky nastupují v Semilech. Soutěž mladší a star-

Kapitán Jaroslav Janáček.

ší přípravy bude kompletně připravena po prázdninách.

A tým svým návratem z Jičína posílil Tomáš Klaban, po zranění se vrátil Michal Poutník. Naproti tomu nečekaně, bez vědomí klubu, i díky nechvalným volným přestupům, několik hráčů z Kopidlno odešlo. Novým trenérem dospělých se stal Vladimír Hnát. Očekáváme, že příkladným přístupem k fotbalu vlije hráčům do krve zdravý impuls. Vstupné na utkání se nemění, 30 Kč dospělí, 10 Kč ženy a důchodci. Pro věrné fanoušky byly opět připraveny permanentky za 200 Kč. Poločasové přestávky domácích utkání chceme pro diváky zpříjemnit jednoduchou soutěží s drobnou odměnou. Naším přáním je, aby se fanoušci na stadionu cítili co nejlépe a navštěvovali domácí zápasy v co největším počtu. Za věrnost jim odměnou mohla být příjemná fotbalová podívaná.

Za FK Kopidlno předseda Miloslav Havelka

Sportovní hala města v číslech. Úvodní nadšení sportovců poněkud vyprchalo

Víceúčelová sportovní hala města Kopidlno je již v provozu osmý rok. Bohužel zájem o sportování klesá. Dříve halu hodně využívaly mažoretky. Ženy měly velký zájem o zumbu, že probíhala i vícekrát týdně apod. V současné době je zájem o různé pohybové aktivity u žen jen v malé míře a cvičitelky odmítají do Kopidlno za malým počtem cvičenek dojíždět. Jako poslední, s externí cvičitelkou, probíhá na malém sále ještě cvičení power-jógy. V současné době se preferuje cvičení v malých skupinách zaměřených na rozličné pohybové aktivity. Pokud chceme sportování v Kopidlně zachovat, je třeba si vytvořit své cvičitelky z řad sportovně aktivních obyvatel města, které by byly ochotny vést cvičení menších skupinek zájemkyň o pohyb, ovšem pod určitým vedením.

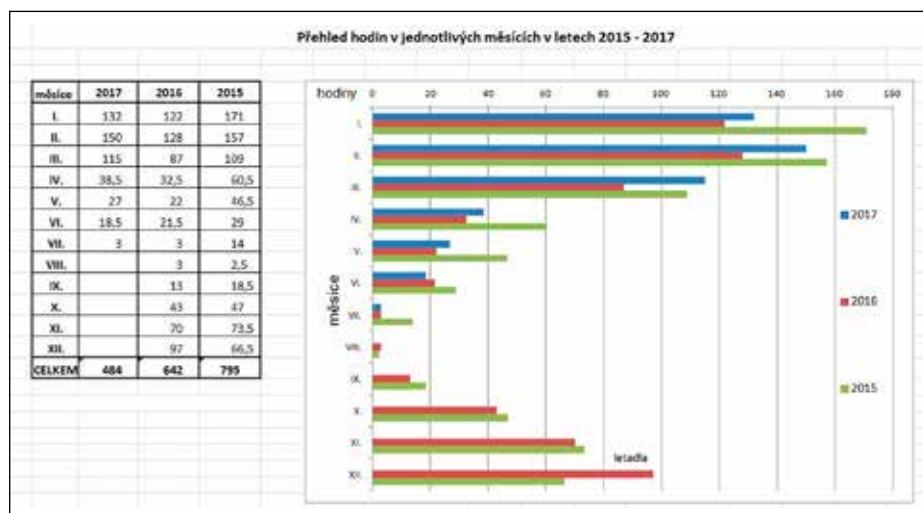
Velkou halu převážně využívají k zimnímu trénování fotbalisté, kteří se koncem března vrací na venkovní hřiště. V březnu v hale končí i aeromodeláři, kteří si pro létání svých ultra lehkých modelů minulou zimu naši vysokou halu oblíbili a objednali si halu i na zimu letošní. V červnu se pak však překvapivě nedají dohromady ani nohejbalisté, rekreační kopaná a zájemci o badminton. Florbalisté

se scházejí sporadicky a většinu rezervací ruší. Je škoda, že se v hale nehraje volejbal, košíková ani tenis, a tak nejsou ani trenéři pro děti, stejně jako cvičitelky zumbly nebo aerobiku pro děvčata.

Věříme, že si lidé včas uvědomí, že pohyb

je nezbytnou součástí každodenního života, aby náš organismus zdravě prospíval. Sportovní haly, které zřizovatelé dotují nemalými částkami, jsou ideálním místem, kde můžeme pohybový deficit v současném převážně sedavém životě nahradit.

Jitka Kymličková

Malý přehled, jak pozvolna sportovní aktivity v Kopidlně klesají. Srovnání posledních tří let.